

Léo DELIBES (1836-1891): JEAN DE NIVELLE	Léo DELIBES (1836-1891): JEAN DE NIVELLE
ACTE PREMIER <i>Une lisière de forêt en Bourgogne. Une cabane presque perdue dans les arbres, à gauche. Au fond et à droite, des coteaux praticables couverts de vignes.</i>	ELSŐ FELVONÁS <i>Burgundiában, egy erdő szélén. Egy, a fák között szinte elvesző kunyhó baloldalon. Jobboldalt és hátul szelíden lejtő dombok, melyeket szőlő borít.</i>
Prélude	Előjáték
<p>N° 1 Introduction A. Chœur des Vendangeuses <i>Au lever du rideau, on aperçoit au loin, par les coteaux, un jeune berger dans un costume pittoresque, qui s'éloigne. Les vendangeuses, groupées à la lisière de la forêt, le suivent du regard.</i></p> <p>VENDANGEUSES, <i>appelant</i> Jean ! Voyez un peu s'il répondra ? Sans tourner la tête il s'en va. La plaine est tout ensoleillée, Viens avec nous sous la feuillée, Viens donc, c'est l'heure du repos : Sous les bois sont les doux propos ! L'amour y chante son poème, Doit-on jamais fuir qui nous aime ? (<i>Appelant</i>) Jean ! Jean !</p> <p>PREMIÈRES VENDANGEUSES Vraiment nous sommes bien folles De lui faire les doux yeux, Pourquoi perdre nos paroles Pour ce berger dédaigneux ?</p> <p>DEUXIÈMES VENDANGEUSES Jamais il ne répondra, Ce méchant Jean de Nivelles ;</p> <p>PREMIÈRES VENDANGEUSES Tant pis pour lui s'il s'en va, S'il s'en va quand on l'appelle !</p> <p>TOUTES Aussi nous le punirons, Et pour venger tant d'affronts, Nous fuirons de sa présence,</p>	<p>N° 1 Bevezetés A. Szüretelő nők kórusa <i>A függöny felemelkedésekor a távolban egy festői öltözetű fiatal pásztor látszik, aki távolodik a színtől. A szüretelő nők, kik az erdő szélén csoportosulnak, tekintetükkel követik őt.</i></p> <p>SZÜRETELŐ NŐK, <i>hívogatóan</i> Jean! Lássuk csak, vajon válaszol-e? Nem, elmegy, anélkül, hogy ránk nézne! Az egész síkságot a Nap fénye járja be, Jöjj, siess velünk a lombok közé, Jöjj hát, hiszen a pihenés órája ez: A fák között igazán édes a beszélgetés! A szerelem énekli ott szép dalát, vajon Szabad-e elfutni az elől, ki minket szeret? (<i>Hívogatóan</i>) Jean! Jean!</p> <p>SZÜRETELŐ NŐK ELSŐ CSOPORTJA Mi aztán tényleg bolondok vagyunk, Hogy ilyen szépen pillantunk rá: Ugyan miért pazaroljuk szép szavaink Egy pásztorra, ki lenéz minket?</p> <p>SZÜRETELŐ NŐK MÁSODIK CSOPORTJA Soha nem válaszol, Ez a gonosz Jean de Nivelles;</p> <p>SZÜRETELŐ NŐK ELSŐ CSOPORTJA Úgy kell neki, ha elmegy, Ha elmegy, amikor hívják!</p> <p>MINDANNYIAN Büntessük meg hát őt mi is, S hogy megbosszuljuk sérelmeinket, Meneküljünk el előle,</p>

<p>Et nous ne lui répondrons Que par le silence Et l'indifférence, Nous le jurons ! C'est lui !</p> <p>ENSEMBLE GÉNÉRAL La plaine est tout ensoleillée, etc.</p>	<p>Neki többé ne válaszoljunk, Csak hallgatásunkkal, Hogy észre sem vesszük őt, Erre esküszünk! Ez ő!</p> <p>EGYÜTTES Az egész síkságot a Nap fénye járja be, stb.</p>
<p>B. Scène SIMONE, <i>d'un accent narquois</i> Eh bien, il fuit toujours votre berger sauvage ?</p> <p>LES VENDANGEUSES, <i>surprises</i> Simone !</p> <p>SIMONE Allez, allez ! appelez le volage ! Répétez bien son nom aux échos d'alentour ! L'écho va le redire aux dames de la cour,</p> <p>Et je les vois passer blanches comme les cygnes, Cherchant le beau berger qui se rit de l'amour.</p> <p>Et qu'a-t-il donc de mieux que les gars de nos vignes Qu'on le compare à mon fils, à Thibaut !</p> <p>LES VENDANGEUSES Thibaut ! où donc est-il ?</p> <p>SIMONE, <i>amèrement</i> Vous le savez, cruelles ! Thibaut est prisonnier dans leurs geôles mortelles Au fond d'un noir cachot... Pour un collier... que, dans un jour de fête</p> <p>Il a trouvé... pour sa cousine Arlette. On a dit qu'il l'avait volé, C'est faux !... c'est faux, je le répète !</p> <p>LES VENDANGEUSES Apaise ton cœur désolé.</p> <p>SIMONE, <i>avec énergie</i> Je le délivrerai, fallût-il un trésor,</p>	<p>B. Jelenet SIMONE, <i>gúnyos hangon</i> Nos hát, még mindig elfut előletek vadóc pásztorotok?</p> <p>A SZÜRETELŐ NŐK, <i>meglepetten</i> Simone!</p> <p>SIMONE Rajta, rajta, hívjátok csak a csapodárt! Ismételjétek nevét, hadd zengjen itt! A visszhang elmondja majd az udvari hölgyeknek is, sőt, Már látom is őket, amint fehér hattyúkként jönnek S keresik a szép pásztort, ki csak kacag a szerelmen. Pedig akadna különb is szőlőlugasunk legényeinél, Hogy fiamat, Thibaut-t ne is említsem!</p> <p>A SZÜRETELŐ NŐK Thibaut! hol van hát ő?</p> <p>SIMONE, <i>keserűen</i> Jól tudjátok ti azt, kegyetlenek! Thibaut fiam halálos börtön rabja, Egy sötét tömlöc mélyén senyved... Mindez egy nyakék miatt... melyet egy ünnepnapon Talált... unokahúgának, Arlette-nek. Azt mondták, ellopta azt, de mindez Hazugság! ... ismétlem, hazugság!</p> <p>A SZÜRETELŐ NŐK Csendesítsd kétségbeesett szíved!</p> <p>SIMONE, <i>erővel</i> De megszabadítom őt, kerüljön bármennyibe,</p>

<p>Bientôt j'aurai de l'or.</p> <p>LES VENDANGEUSES De l'or !</p> <p>SIMONE, <i>mystérieusement</i> Je vends des secrets pour charmer, Des philtres pour se faire aimer !</p> <p>LES VENDANGEUSES, <i>s'approchant d'elle</i> Des philtres pour se faire aimer ! Donne-nous tes secrets, Simone, et pour ta peine Nous irons te porter les fruits de nos paniers, De raisins et de fleurs ta maison sera pleine.</p> <p>SIMONE Alors ! écoutez. Et retenez le secret de la mandragore. Qui met aux cœurs un feu qui les dévore.</p>	<p>S hamarosan aranyam is lesz bőven.</p> <p>A SZÜRETELŐ NŐK Aranyad?</p> <p>SIMONE, <i>titokzatosan</i> Eladok néhány titkot, mely elbűvöl, S varázsitalt, mely szerelemre gyűjt!</p> <p>A SZÜRETELŐ NŐK, <i>hozzá közeledve</i> Varázsitalt, mely szerelemre gyűjt! Oszd meg velünk titkaid, Simone, és fáradtságodért cserébe Dús gyümölcskosarunk kapod: Szőlővel és virággal lesz tele otthonod.</p> <p>SIMONE Legyen hát! figyeljetek: Ismerjétek meg titkát a mandragórának, Mely a szívbe mindent elemészto lángolást olt.</p>
<p>C. Ballade de la Mandragore SIMONE I. Tant que le jour dure encore, Dressez un petit autel, Placez-y la mandragore ; C'est l'image d'un mortel ! Entourez-la de quatre cierges Achetés bien dévotement, Choisis parmi les cires vierges, Et dites en les allumant : Parez l'autel de quatre cierges, Mandragore charmée, Fais que je sois aimée, Fais que mon regard attire le sien, Que sa voix réponde à la mienne, Que par ton pouvoir au-devant du mien Son cœur vienne !</p> <p>LES VENDANGEUSES, <i>entr'elles</i> Étrange pouvoir. Qui fait tout savoir.</p> <p>SIMONE II. Puis au cœur de la racine, Le cierge étant consumé, Piquez une épingle fine</p>	<p>C. A mandragóra balladája SIMONE I. Még napnyugta előtt Kis oltárt emeljeteK, Arra helyezzétéK a mandragórát, Egy halandó lélek jelképéül! VegyéteK körül négy szál gyertyával, Melyet buzgó áhítattal vásároltatok, Kiválogatva őket az új viaszgyertyák közül, Majd meggyűjtva őket, így szóljateK: „Légy e négygyertyás oltár dísze, Csodás Mandragóra, Add, hogy szeretve legyek, Add, hogy pillantásom vonzza az övét, Hogy hangja feleljen az enyémre, Hogy hatalmad által szívemre Az ő szíve találjon!”</p> <p>A SZÜRETELŐ NŐK, <i>egymás között</i> Minő különös hatalom! Minden tudást megad.</p> <p>SIMONE II. Majd, egészen a gyökérbe, Ha már elégett a gyertya, Egy finom tű segítségével tűzzéteK ki</p>

<p>Portant le nom bien-aimé. Celui que votre cœur appelle Tout aussitôt vous le verrez, Son image dans la chapelle Restera tant que vous direz : Mandragore charmée, etc.</p> <p>PREMIÈRES VENDANGEUSES Ô merveille, on se fait aimer !</p> <p>DEUXIÈMES VENDANGEUSES Prends ma croix !</p> <p>PREMIÈRES VENDANGEUSES Mon collier, Simone !</p> <p>DEUXIÈMES VENDANGEUSES Cet argent !</p> <p>ENSEMBLE Ces bijoux, mais donne, Nous pourrons enfin le charmer !</p> <p>REPRISE GÉNÉRALE. Mandragore charmée, etc.</p> <p>SIMONE Par cette Mandragore Qui sait glisser au cœur Un feu qui dévore ! L'amour est vainqueur</p> <p>LES VENDANGEUSES Puissante mandragore, Anime enfin son cœur !</p> <p><i>En répétant le refrain, les vendangeuses se retirent doucement et laissent Simone seule. Malicorne entre par le fond.</i></p>	<p>Szerelmetek nevét. Annak, kit szívetek vágya szólít, Azonnyomban látni fogjátok megjelenni Képmását a kápolnában S ott is maradni, míg ezt mondjátok: „Csodás Mandragóra, stb.”</p> <p>SZÜRETELŐ NŐK ELSŐ CSOPORTJA Ó, csoda, mely szerelemre gyújt!</p> <p>SZÜRETELŐ NŐK MÁSODIK CSOPORTJA Vedd cserébe nyaklánc-keresztet!</p> <p>SZÜRETELŐ NŐK ELSŐ CSOPORTJA S az én nyakékem, Simone!</p> <p>SZÜRETELŐ NŐK MÁSODIK CSOPORTJA Ezt az ezüstpénzt!</p> <p>EGYÜTT Ezeket az ékszereket; de add, hogy Végre meghódíthassuk szerelmünk!</p> <p>KÖZÖS ISMÉTLÉS „Csodás Mandragóra, stb.”</p> <p>SIMONE E mandragóra által (Mely az emberi szívbe Mindent elemésztő tüzet olt) Diadalmaskodik a szerelem!</p> <p>A SZÜRETELŐ NŐK Nagyhatalmú mandragóra, Gyújtsd fel végre az ő szívét!</p> <p><i>A refrén ismétlése közben a szüretelő nők finoman távoznak, egyedül hagyva Simone-t. Hátulról Malicorne lép be.</i></p>
<p>Nº 1 bis Récitatif MALICORNE Est-ce à gauche ? Est-ce à droite ? Au couchant ? au levant ? Suivons le vent ! (Apercevant Simone) Ah ! la cabane de Simone ?</p>	<p>Nº 1 bis Recitativo MALICORNE Balra? Vagy jobbra menjek? Nyugatra vagy kelet felé? Kövessük a szelet! (Észreveszi Simone-t) Ah! ez Simone kunyhója?</p>

<p>SIMONE Simone, c'est moi.</p>	<p>SIMONE Simone én vagyok.</p>
<p>MALICORNE, <i>avec importance</i> Sire de Malicorne, ambassadeur du Roi Louis onze auprès du Duc !</p>	<p>MALICORNE, <i>fontoskodva</i> Malicorne úr vagyok, királyi követ, XI. Lajos király hercege!</p>
<p>SIMONE Oh !</p>	<p>SIMONE Óh!</p>
<p>MALICORNE Ne le dis à personne ! Je me rends à Dijon pour affaire d'état, Mais avant j'ai voulu sans faste et sans éclat Causer en cachette avec un Bourguignon important ! Sois discrète. Un chambellan... baron de Beautreillis !</p>	<p>MALICORNE Ezt ne mondd el senkinek! Államügyben Dijonba tartok, De előbb, minden feltűnés nélkül, Titokban beszélnem kell egy fontos burgund nemessel! Őrizd meg titkomat. Kivel beszélnem kell: A kincstárnok, Beautreillis báró!</p>
<p>SIMONE Je le connais...</p>	<p>SIMONE Ismerem őt...</p>
<p>MALICORNE Tant pis !</p>	<p>MALICORNE Ez baj!</p>
<p>SIMONE Sa fille protège Arlette, ma nièce, Et dans nos bois Elle vient quelque fois <i>(Vivement, à part)</i> Pour m'acheter la Mandragore. <i>(à Malicorne)</i> Elle est bonne pour nous, ma nièce l'adore.</p>	<p>SIMONE Az ő leánya támogatja Arlette unokahúgomat, És erdeinkbe Is eljön néha <i>(Hevesen, félre)</i> Hogy mandragórát vegyen tőlem. <i>(Malicorne-nak)</i> Ő olyan jó hozzánk, unokahúgom rajong érte.</p>
<p>MALICORNE Alors tu nous serviras ! Puis tu consentiras À me rendre un service intime et nécessaire.</p>	<p>MALICORNE Akkor hasznunkra leszel! Ha beleegyezel abba, hogy Bizalmas és fontos ügyben segíts nekem.</p>
<p>SIMONE Lequel ?</p>	<p>SIMONE Miről van szó?</p>
<p>MALICORNE Je suis ambassadeur et père. Le Roi mon maître a trouvé pour ma fille Un mari que l'on dit admirable. <i>(avec mélancolie)</i> Je ne l'ai jamais vu...</p>	<p>MALICORNE Követ vagyok, s édesapa is egyben. Uram-királyom talált leányom számára Egy hitvest, kit tiszteletreméltónak mondanak. <i>(mélabúsan)</i> Én még soha nem láttam őt...</p>

<p>SIMONE Comment ?</p> <p>MALICORNE Le misérable S'est sauvé... la veille ! Le Roi veut punir le rebelle Qui doit se cacher par ici Sur vos terres ; il s'appelle : Jean de Montmorency. Si tu m'aidais à le reprendre ; Je te donnerais ce que tu voudrais.</p> <p>SIMONE Nous pourrions nous entendre.</p> <p>MALICORNE, <i>mystérieusement</i> Parlons à mots couverts... (<i>Effrayé</i>) Mais ces lieux ne sont pas déserts ! (<i>Arlette paraît au fond</i>)</p> <p>SIMONE C'est Arlette qui rêve !</p> <p>MALICORNE Allons dans la forêt... (<i>Regardant Arlette.</i>) Très gentille ! voilà des choses étonnantes ! Ces vilains ont des filles charmantes. Et moi !...</p> <p>Le ciel est distrait. (<i>Il sort.</i>)</p> <p>ARLETTE C'est lui ! c'est bien lui que j'ai vu ; Ah ! mon cœur l'a reconnu !</p>	<p>SIMONE Hogyan?</p> <p>MALICORNE A nyomorult Elszökött... a frigy előtti este! A király meg akarja büntetni e lázadót, Ki valahol errefelé rejtőzik, A ti vidéketeken; neve Jean de Montmorency. Ha segítesz nekem előkeríteni, Megadom neked, amit kívánsz.</p> <p>SIMONE Meg fogjuk érteni egymást.</p> <p>MALICORNE, <i>titokzatosan</i> Beszéljünk óvatosan... (<i>Riadtan</i>) De e helyen nem is vagyunk egyedül! (<i>Arlette jelenik meg a színpad mélyén</i>)</p> <p>SIMONE Ez Arlette, ki errefelé, álmodozva jár!</p> <p>MALICORNE Menjünk az erdőbe... (<i>Arlette-re tekintve</i>) De csinos! íme, micsoda meglepetés, Hogy e csúf lényeknek ilyen bájos leánykáik lehetnek. Míg nekem!... Az ég olykor igazságtalan. (<i>Távozik.</i>)</p> <p>ARLETTE Ez ő! ez ő, akit láttam; Ah! szívem felismerte őt!</p>
<p>Nº 2 Mélodie ARLETTE, <i>simplement</i> On croit à tout lorsque l'on aime, C'est la loi suprême Des cœurs amoureux ! Au bois les églantines blanches Semblaient à mes yeux Écarter leurs branches ; J'ai cru voir Jean les abaisser Pour mieux me regarder passer ! On croit à tout lorsque l'on aime !</p>	<p>Nº 2 Dal ARLETTE, <i>egyszerűen</i> Mindenben hiszünk, mikor szeretünk, Ez legfőbb törvénye A szerelemtől lángoló szíveknek! Az erdő mélyén fehér vadrózsák Tüntek szemembe, mintha Ágaikat kibontanák; Azt hittem, Jean-t látom, mint félrehajtja őket, Hogy jobban láthasson engem ott! Mindenben hiszünk, mikor szeretünk!</p>

<p>Mais oui, c'était Jean lui-même Et sous les feuillages ombreux J'ai vu les éclairs de ses yeux. Il m'aime ! C'est pour moi, c'est pour lui, que le ciel est plus doux. Fleurs, oiseaux, vous naissez, vous chantez pour nous ! On croit à tout lorsque l'on aime. De l'amour lui-même On entend la voix ! J'avais perdu, suivant ma route, Quelques fleurs des bois Par hasard sans doute ; J'ai vu comme une ombre passer, Jean venait-il les ramasser ? On croit à tout lorsque l'on aime !</p>	<p>És igen, valóban Jean volt, ő maga, Kinek az árnyékos lomboszat alatt Láttam felvillanni tekintetét. Ő szeret engem! Értem és őérte van, hogy az égbolt most még édesebb! Virágok és madárcák, ti értünk fakadtok és daloltok! Mindenben hiszünk, mikor szeretünk! Magának a szerelemnek Halljuk most hangját! Elvesztettem, utamat követve, Néhány mezei virágszálat, Véletlenül, ez kétségtelen; Mintha egy árnyat láttam volna elsuhanni, Jean jött vajon, hogy felszedje őket? Mindenben hiszünk, mikor szeretünk!</p>
<p>N° 3 Duo SIMONE Te voilà bien joyeuse, Arlette ! ARLETTE, <i>d'une voix timide</i> Je m'en vais... pardonnez-moi !.. SIMONE Pourquoi ? J'aime ces airs de fête. Je suis heureuse comme toi ! ARLETTE C'est vrai ; la joie est sur votre visage ! SIMONE Je pressens un nouveau destin ! (<i>Faisant approcher Arlette</i>) Viens... dis-moi quel heureux présage As-tu remarqué ce matin ? ARLETTE Le rossignol et la fauvette Ont chanté dès l'aube du jour SIMONE La fauvette est le chant de fête, Et le rossignol, c'est l'amour ! ARLETTE Elle chantait dans le feuillage, Il répondait à sa chanson.</p>	<p>N° 3 Duett SIMONE Milyen jókedvű vagy ma, Arlette! ARLETTE, <i>félénk hangon</i> Már megyek is... bocsásson meg nekem! SIMONE Ugyan miért? Én is kedvelem az ünneplést, Ugyanolyan boldog vagyok, mint te! ARLETTE Ez igaz: az öröm az Ön arcára van írva! SIMONE Egy új, jobb jövőt remélek! (<i>Közelebb hívja magához Arlette-et</i>) Gyere... mondd el, milyen boldog előérzetről Daloltál ma reggel? ARLETTE A csalogány és a pacsirta Együtt énekeltek a hajnalpírról! SIMONE A pacsirta az ünnep dalosa, míg A csalogány maga a szerelem! ARLETTE A pacsirta a lombkoronán énekelt, S a csalogány válaszolt dalára.</p>

SIMONE

Tous les deux sont de doux présage.

(avec exaltation)

Mon fils revient dans ma maison !

ENSEMBLE

Chers oiseaux, sous l'ombrage

Chantez, chantez toujours,

ARLETTE.

Pour se voir à la source pure

Est venu le chardonneret !

SIMONE

Tu n'entendis pas le murmure

De l'épervier de la forêt ?

ARLETTE

Le gentil oiseau d'un coup d'aile

Est parti sur le vert coteau,

SIMONE, *avec joie*

Salut au présage fidèle,

Mon enfant reviendra bientôt !

Reprise e l'ensemble

SIMONE

Chers oiseaux, sous l'ombrage

Chantez, chantez toujours,

Votre voix me présage

Le retour des beaux jours.

ARLETTE

Chers oiseaux, sous l'ombrage

Chantez, chantez toujours,

Votre voix me présage

Le retour des amours.

SIMONE

Quel bonheur ! C'en est fait, Arlette

Nous allons partir à l'instant...

ARLETTE, *stupéfaite*

Quitter ces lieux ?

SIMONE

Mais qui t'arrête ?

SIMONE

Mindketten boldog előjelei annak, hogy

(lelkesen)

Fiam hazatér házamba!

EGYÜTT

Édes madárcák, az árnyékos lomb között

Énekeljete, énekeljete mindörökké,

ARLETTE

Hogy a tiszta forrásba pillanthasson,

Eljött ide a tengelye is!

SIMONE

De nem hallod vijjogását

A liget karvalyának?

ARLETTE

A kedves kismadár egyetlen szárnycsapással

Elrepült a zöld domboldal felé,

SIMONE, *örömmel*

Az ég áldja az előjelét annak, hogy

Gyermeke hamarosan hazatér!

Ismételve és együtt

SIMONE

Édes madárcák, az árnyékos lomb között

Énekeljete, énekeljete mindörökké,

Hangotok előre jelzi nekem

A boldog napok visszatérését.

ARLETTE

Édes madárcák, az árnyékos lomb között

Énekeljete, énekeljete mindörökké,

Hangotok előre jelzi nekem

A szerelem visszatérését.

SIMONE

Minő boldogság! Eldőlt hát, Arlette,

Hogy azonnal távoznunk innen...

ARLETTE, *megdöbbenve*

Hagyjuk talán el e helyet?

SIMONE

De mi tart vissza téged?

Nous allons délivrer Thibaut.

ARLETTE, *très émue*

Laisser ces champs, ces bois que j'aime
Où j'ai marché mes premiers pas,
Qui sont pour moi plus que moi-même,
Oh non ! Vous ne le voudrez pas.

SIMONE

Enfant ! tu ne sais rien encore...

ARLETTE.

Eh ! quoi ?...

SIMONE

Thibaut t'aime, il t'adore,
Tu l'épouseras...

ARLETTE, *avec horreur*

Lui... jamais !

SIMONE

Qu'as-tu dit ?

ARLETTE

... jamais !
Je le hais !

SIMONE

Toi ? tu le hais ?

ENSEMBLE

SIMONE, *à demi voix*

Injure sanglante !
Qu'as-tu dit pour ton malheur ?
Prends garde, imprudente,
Ton refus me blesse au cœur.

ARLETTE

Sa voix menaçante
Croit me glacer de terreur.
Jamais l'épouvante
Ne fera mentir mon cœur.

SIMONE, *menaçante, avec une colère croissante*

Mais ton refus est une injure.

Azért megyünk, hogy megszabadítsuk
Thibaut-t.

ARLETTE, *nagyon megindultan*

Elhagyni e szeretett mezőket s erdőket,
Ahol első lépteimet tettem,
Kik számomra magamnál is többet jelentenek,
Ó nem! Ön nem kívánhatja ezt!

SIMONE

Gyermekek! még semmit sem tudsz...

ARLETTE.

Ugyan! mit nem?...

SIMONE

Thibaut szeret, sőt imád téged,
Hitvese leszel...

ARLETTE, *iszonyattal*

Neki... soha!

SIMONE

Mit mondtál?

ARLETTE

... soha!
Gyűlölöm őt!

SIMONE

Te? gyűlölöd őt?

EGYÜTTES

SIMONE, *félhangosan*

Halálos sértés!
Mit mondtál te ki, romlásodra?
Vigyázz, óvatlan leány,
Visszautasításod sebet ejt szívemen!

ARLETTE

Fenyegető hangjától úgy
Hiszem, rettenettől fagy meg szívem.
De rémüljön is meg,
Szívem soha nem fog hazudni.

SIMONE, *fenyegetően, növekvő haraggal*

Visszautasításod halálos sértés!

<p>ARLETTE Jamais ! Entendez-vous !...</p> <p>SIMONE, <i>s'avançant sur elle</i> Tu vas céder, je te le jure ! Fille sans cœur !</p> <p>ARLETTE, <i>éperdue</i> Grâce !... (<i>presque parlé</i>) j'ai peur !</p>	<p>ARLETTE Soha! Hallgasson meg!...</p> <p>SIMONE, <i>közeledve</i> Szavamra, engedni fogsz, Szívtelen leány!</p> <p>ARLETTE, <i>tébolyodottan</i> Irgalom!... (<i>szinte beszélve</i>) úgy félek!</p>
<p>N° 4 Trio <i>Jean, paraissant au fond au moment où Simone vient de lever la main sur Arlette.</i></p> <p>JEAN Arrière ! Je ne veux pas qu'on touche à cette enfant.</p> <p>SIMONE On ose arrêter ma colère !</p> <p>ARLETTE, <i>avec bonheur</i> C'est lui, c'est lui qui me défend !</p> <p>JEAN Les cris de ta colère Ont attiré mes pas, Ô cruelle mégère, J'arrêterai ton bras ! Pour cette enfant si pure Que tu viens d'outrager, Redoute toute injure : Je saurais la venger !</p> <p>Ensemble ARLETTE Merci ! Dieu tutélaire !</p> <p>SIMONE, <i>furieuse</i> Malheur au téméraire ! Qu'il craigne ma colère !</p> <p>JEAN Je brave ta colère !</p> <p>SIMONE, <i>à Jean, montrant Arlette</i> C'est ma nièce et j'ai tous droits sur elle ; Elle est mon bien, elle est à moi !</p>	<p>N° 4 Tercett <i>Jean, abban a pillanatban jelenik meg, amikor Simone kezét Arlette-re emeli.</i></p> <p>JEAN Vissza! Nem tűröm, hogy bárki egy újjal is bántsa e gyermeket!</p> <p>SIMONE Valaki haragom útjába állni merészel?</p> <p>ARLETTE, <i>boldogan</i> Ez ő, ez ő, ki megvéd engem!</p> <p>JEAN Haragod kiáltásai Vonzották ide lépteim, Ó, kegyetlen banya, Visszatartom kezed! Eme oly tiszta gyermekre, Kit éppen bántalmazni készültél Reszkess kezed emelni: Mert bosszúm megtalál majd!</p> <p>Együtt ARLETTE Köszönöm, oltalmazó Istenem!</p> <p>SIMONE, <i>haragosan</i> Átok a vakmerőre, Reszkessen haragomtól!</p> <p>JEAN Dacolok haragoddal!</p> <p>SIMONE, <i>Jean-nak, Arlette-re mutatva</i> Ő az unokahúgom, rendelkezhetem vele; Az én tulajdonom, ő az enyém!</p>

JEAN
 Âme cruelle,
 Je saurai bien la soustraire à ta loi !
 Si le ciel te l'a confiée,
 C'est pour l'aimer, guider ses pas !
 Ne crois pas qu'à ta rage il l'ait sacrifiée :
 Sur mon honneur, tu n'y toucheras pas !

Ensemble

ARLETTE

Son cœur, en qui j'espère,
 Répond à ma prière !
 Oui, le ciel tutélaire
 Ici guida ses pas,
 Il brave sa colère
 Et m'arrache à ses bras.
 Oui, mon cœur se rassure
 Il vient me protéger,
 Il m'aime, j'en suis sûre,
 Il saura me venger !

SIMONE

Il ose la soustraire
 À ma juste colère,
 Malheur au téméraire
 Il arrêta mon bras,
 D'entraver ma colère ;
 Tu te repentiras,
 Tu verras, je le jure,
 Insolent étranger,
 Ce que ma haine dure,
 Si je sais me venger !
 D'un héros d'aventure
 Je saurai, je le jure
 Me venger.

JEAN

Je brave ta colère.
 Les cris de ta colère
 Ont attiré mes pas.
 Ô cruelle mégère,
 J'arrêterai ton bras !
 Pour cette enfant si pure
 Que tu viens d'outrager
 Redoute toute injure,
 Je saurais la venger !
 Contre toi de l'injure,
 Je saurai, je le jure
 La venger.

JEAN
 Kegyetlen lélek,
 Megszabadítom őt hatalmad alól!
 Mert ha az ég valaha rád is bízta őt, csak
 Azért tette, hogy szeresd őt és vigyázd lépteit!
 Ne reméld, hogy dühöd áldozata lesz:
 Becsületemre mondom, nem érhetsz hozzá!

Együtt

ARLETTE

Szíve, melyet elnyerni remélek,
 Válaszol könnyörgésemre!
 Igen, maga az oltalmazó Ég
 Vezette ide az ő lépteit,
 Dacol ellenségem haragjával
 S kiragad engem karmai közül.
 Igen, szívem megerősíti nekem, hogy
 Ő meg fog védeni,
 Ő szeret engem, már biztos vagyok,
 Hogy bosszút áll értem!

SIMONE

Megmenteni merészeli a lányt
 Igazságos haragomtól,
 Átok a vakmerőre,
 Ki megállítja lesújtani készülő kezem,
 S gátat szab haragomnak;
 Meg fogod még bánni ezt,
 Meglátod, erre esküszöm,
 Szemtelen idegen,
 Hogy gyűlöletem kitart addig,
 Míg bosszút nem állok rajtad!
 Te kalandot kereső hősködő,
 Esküszöm, módját lelem, hogy
 Megízleld bosszúmat!

JEAN

Dacolok haragoddal!
 Haragod kiáltásai
 Vonzották ide lépteim,
 Ó, kegyetlen banya,
 Visszatartom kezed!
 Eme oly tiszta gyermekre,
 Kit éppen bántalmazni készültél
 Reszkess kezed emelni:
 Mert bosszúm megtalál majd!
 Bármit teszel ellene, a rajta esett sértésért
 Esküszöm, módját lelem, hogy
 Megízleld bosszúmat!

<p>N° 4 bis Récitatif SIMONE Pour parler de la sorte Es-tu duc de Bourgogne ? Où vas-tu ? d'où viens-tu ?</p> <p>JEAN Que t'importe ?</p> <p>SIMONE Au fond des bois, loin du chemin battu Tu fuis toujours !</p> <p>JEAN Eh bien ?</p> <p>SIMONE Dans le village, Si tôt qu'on t'aperçoit, on dit, sur ton passage En te montrant du doigt : C'est ce chien de Jean de Nivelles Qui s'en va quand on l'appelle !</p> <p>JEAN Un plaisir, un léger caprice, Un désir qui dans mon cœur glisse, Voilà pour moi le passé, l'avenir !</p>	<p>N° 4 bis Recitativo SIMONE Hogy így merészelsz beszélni, netán Burgundia hercege lennél? Hová tartasz? honnan jössz?</p> <p>JEAN Mi közöd hozzá?</p> <p>SIMONE Az erdők mélyére, messze a kitaposott ösvényektől Menekülsz mindig!</p> <p>JEAN És akkor?</p> <p>SIMONE A faluban, Mikor meglátnak, már azt mondják rólad, Ujjal mutogatva rád: Ez a kutya Jean de Nivelles, Ki mindig elmegy, mikor hívják!</p> <p>JEAN Öröm és könnyed szeszély, Ébredő vágy fut át szívemen: Íme, előttem múltam s jövőm!</p>
<p>N° 5 Couplets JEAN I. Je vais où le hasard m'attire, Où le ciel me paraît plus doux, Car le bonheur auquel j'aspire N'est pas celui qui vient à nous ! Les fleurs semblent sous le feuillage Se cacher quand nous paraissions ; Mais qui nous arrête au passage ? Ce sont les ronces des buissons ! Voilà pourquoi Jean de Nivelles S'en va quand on l'appelle !</p> <p>II. L'oiseau dans les cieux monte et plane, Le bluet fleurit dans les champs, Cueillez la fleur, elle se fane, L'oiseau captif n'a plus de chants. C'est alors que l'amour nous blesse,</p>	<p>N° 5 Strófák JEAN I. Oda megyek, hová a véletlen vezérel, Hol az ég még szebben ragyog rám, Mivel a boldogság, amire vágyom, Nem jön el magától hozzánk! A virágok mintha a zöld lombok alá Rejtőznének, amikor arra felé járunk; De ki is áll most itt utunkba? A túskebokrok bozótjai azok! Íme, ezért van, hogy Jean de Nivelles az, Ki mindig elmegy, mikor hívják!</p> <p>II. A madárka az ég felé szállva lebeg, A búzavirág szépen virít rétjeinken, Szedjük virágot, mielőtt elhervad, S fogságban a kismadár sem énekel. Így van, hogy a szerelem sebet ejt rajtunk,</p>

<p>Que ses regards sont les plus doux. Cherchons-le quand il nous délaisse, Fuyons-le quand il vient à nous ! Voilà pourquoi Jean de Nivelle S'en va quand on l'appelle !</p>	<p>Mivel pillantásai túlságosan édesek: Leljük meg a szerelmet, amikor elhagyna, S menekülünk tőle, amikor felénk siet! Íme, ezért van, hogy Jean de Nivelle az, Ki mindig elmegy, mikor hívják!</p>
<p>N° 5 bis Récitatif SIMONE Un paysan ne parle pas ainsi... Et ton nom, je le sais ! Jean, Jean de Monmorency !</p> <p>JEAN Es-tu folle ?</p> <p>ARLETTE Que dit-elle ?</p> <p>SIMONE, <i>à Arlette, avec ironie</i> Toi, reste avec ton paysan, J'ai gagné ma journée. Au revoir, Seigneur Jean !</p>	<p>N° 5 bis Recitativo SIMONE Egy paraszt nem beszélne így... A te neved – már megvan, tudom: Jean, Jean de Monmorency!</p> <p>JEAN Megbolondultál?</p> <p>ARLETTE Mit mond?</p> <p>SIMONE, <i>Arlette-nek, iróniával</i> Te csak maradj a parasztleányeddel, Én már megnyertem a mai napot. Ég veled, Jean nagyúr!</p>
<p>N° 6 Duo JEAN Eh bien ! douce Arlette, ma belle, À quoi penses-tu ? Réponds-moi, C'est ton ami Jean de Nivelle. Tu te tais, mais dis-moi pourquoi ?</p> <p>ARLETTE, <i>avec douleur</i> Vous n'êtes pas Jean de Nivelle ! Simone a dit la vérité. Mes yeux et mon cœur vous croyaient, Ni l'un ni l'autre n'y voyaient ! Pardonnez ma crédulité. Vous n'êtes pas Jean de Nivelle !</p> <p>JEAN Que t'importe ! et pourquoi me regarder ainsi ?</p> <p>ARLETTE, <i>presque en pleurant</i> Vous vous appelez Jean, duc de Montmorency !</p> <p>JEAN Un pauvre duc, Arlette, Qui voudrait bien changer</p>	<p>N° 6 Duett JEAN Nos jó! édes Arlette, szépségem, Mire gondolsz? Válaszolj nekem, Barátod vagyok, Jean de Nivelle. Hallgatsz... mondd, miért?</p> <p>ARLETTE, <i>fájdalommal</i> Ön nem Jean de Nivelle! Simone az igazat mondta. Szemem és szívem hitt Önnek, ahelyett, hogy Tisztán látott volna! Bocsássa meg hiszékenységem, Ön nem Jean de Nivelle!</p> <p>JEAN Miért bánt ez téged? és miért nézel rám így?</p> <p>ARLETTE, <i>majdnem sírva</i> Az Ön neve Jean, Montmorency hercege!</p> <p>JEAN Ugyancsak szegény ez a herceg, Arlette, Ki boldogan cserélné el</p>

Un titre mensonger
Pour le nom, la houlette,
Du plus humble berger !
Un pauvre duc, Arlette !

ARLETTE, à part, retirant une à une et laissant tomber les fleurs dont elle s'était parée

Tombez, ô fleurs !
Coulez, mes pleurs,
Puisqu'il faut que j'oublie
Le rêve de ma vie !

JEAN

Un pauvre duc, Arlette,
Qui fuit devant l'hymen,
Qui court le grand chemin
Sans savoir où sa tête
Reposera demain !
Un pauvre duc, Arlette !

ARLETTE

Tombez, ô fleurs !
Coulez, mes pleurs, etc.

Ensemble

ARLETTE

C'est pour un jour de fête
De ces fleurs que j'aimais,
Que je parais ma tête.
Ah ! tombez à jamais.
Oui, ma main vous rejette !
Ô tristes fleurs
Vous que ma main rejette.

JEAN

Oui, partout on me guette,
Et devant moi je vais
Sans repos, non jamais !
Arlette ! Un pauvre duc, Arlette !

JEAN, voyant Arlette qui pleure

Arlette ! eh quoi ! des larmes dans ta voix !

ARLETTE

Non !

JEAN, à volonté

Tu m'aimais !... je viens de le lire

A hazug címet
Nevére és vándorbotjára
A legegyszerűbb pásztornak!
Szegény herceg ő, Arlette!

ARLETTE, félre, egyenként a csokorból kihúzva és a földre ejtve a virágokat, melyeket gyűjtött

Hulljatok a földre, ó virágok!
Omoljatok, könnyeim,
Mivel el kell most felejtennem
Életem szép álmát!

JEAN

Ugyancsak szegény ez a herceg, Arlette,
Ki elmenekült házasság kényszere elől,
Ki a nagy országutat járja,
Anélkül, hogy tudná,
Holnap hol hajthatja nyugovóra fejét!
Szegény herceg ő, Arlette!

ARLETTE

Hulljatok a földre, ó virágok!
Omoljatok, könnyeim, stb.

Együtt

ARLETTE

Szép ünnepnapra készülve,
E legszeretettebb virágokkal
Ékesítettem homlokom.
Ah! hulljatok földre örökre!
Igen, kezemmel eldoblak titeket!
Ó, szegény kis virágok,
Kiket kezem elhajít!

JEAN

Igen, bárhol járok, mindenhol lesnek rám,
Csak mindig előre kell mennem,
Soha nem lelve nyugalmat!
Arlette! Egy szegény herceg vagyok, Arlette!

JEAN, látva, hogy Arlette könnyezik

Arlette! hogyan! hallok hangodon, hogy sírsz!

ARLETTE

Nem!

JEAN, határozottan

Te szerettél engem!... kiolvasom most

Dans tes yeux !
Je vois des pleurs dans ton sourire,
Tu m'aimais,
je le vois... !

ARLETTE

Non, monseigneur !
(avec une gaîté forcée)
J'ai donné mon cœur aux étoiles,
Aux champs dorés par le soleil,
À la nuit qui rit sous ses voiles,
À l'aube blanche, au jour vermeil,
(avec beaucoup de sentiment)
J'ai donné mon cœur aux étoiles !

JEAN

Ô chaste amour de jeune fille !
Premier sourire de son cœur !
Et première larme qui brille
Comme une perle sur la fleur !

ARLETTE

À ce qui chante, à ce qui brille
Ah ! pour toujours,
J'ai donné mon cœur !

JEAN, *éperdu*

Viens, Arlette ! ...
(Long silence, Jean regarde Arlette qui semble faire un mouvement pour le suivre ; il l'arrête doucement d'un geste et dit avec effort.)

Eh bien, non, reste chaste et pure,
Ô douce créature !
C'est ainsi que je t'aime ! Adieu... *(presque parlé)* adieu !...
Non, je ne veux pas qu'un souffle impur t'effleure.
Ne regarde pas si je pleure, Arlette,
Mais, quelquefois, pense un peu
Au pauvre Jean de Nivelles,
Qui s'en va quand on l'appelle !
(Il s'éloigne.)

ARLETTE, *en sanglotant*

Il s'en va... Ah ! douleur cruelle !

Szemeidből!

Látom a könnyeket mosolyodban,
Te szerettél engem,
Látom...!

ARLETTE

Nem, uram!
(erőltetett vidámsággal)
Szívemet odaadtam a csillagoknak,
A napfénytől lángoló mezőknek,
Az árnyai alatt mosolygó éjszakának,
A fehér hajnalnak, a pirosló nappalnak,
(sok érzelemmel)
Szívemet odaadtam a csillagoknak!

JEAN

Ó, szűzi leány tiszta szerelme,
Ártatlan szív első mosolya!
S az első könnycsepp, mely ragyog szemében,
Mint igazgyöngy a virágon!

ARLETTE

Annak, ki dalol, annak, ki itt ragyog
Ah! örökre
Áadtam szívemet!

JEAN, *szenvedélyesen*

Jöjj, Arlette!...
(Hosszú csend, Jean rátekint Arlette-re, ki mintha egy mozdulatot tenne, hogy kövesse őt; Jean egy intéssel finoman megállítja őt, magán erőt véve mondja.)

Ah, nem, maradj tiszta és ártatlan,
Ó, édes teremtmény!
Ilyennek szeretlek téged! Isten veled... *(szinte beszélve)* Isten veled!...
Nem, nem akarom, hogy egy tisztátalan lehellet is érintsen téged.
Ne is lásd, ha könnyezem, Arlette,
Inkább, néha gondoldj egy kicsit
A szegény Jean de Nivelles-re,
Ki mindig elmegy, mikor hívják!
(Eltávolodik.)

ARLETTE, *zokogva*

Elmegy... Ah! kegyetlen fájdalom!

<p>JEAN Adieu !</p>	<p>JEAN Isten veled!</p>
<p>N° 6 bis Récitatif ARLETTE Ah ! ces bois, ces rochers qui me parlent de lui, Je veux les quitter pour jamais aujourd'hui ! <i>(Beautreillis paraît au fond. Courant à lui.)</i> Monsieur de Beautreillis ! BEAUTREILLIS On sait mon nom ! ARLETTE Peut-être voudrez-vous reconnaître pour l'avoir vue un jour Une petite paysanne Que daigne protéger votre fille Diane. Elle a voulu me prendre avec elle. BEAUTREILLIS À la cour ? Pourquoi ne l'as-tu pas suivie ? ARLETTE Prenez-moi maintenant, je lui donne ma vie. BEAUTREILLIS Diane est à Dijon. Et moi, <i>(mystérieusement)</i> j'attends un envoyé du Roi qui poursuit son gendre, Un rebelle qu'on veut pendre, C'est un Montmorency ! ARLETTE Ah ! BEAUTREILLIS Pauvre ambassadeur, mais va-t'en, le voici ! ARLETTE Simone sait tout et Simone Jamais ne pardonne... Il faut l'éloigner aujourd'hui ! <i>(Elle sort en courant.)</i></p>	<p>N° 6 bis Recitativo ARLETTE Ah! az erdőket, s e sziklákat, kik nekem óróra beszélnek, Örökre el akarom hagyni a mai napon! <i>(Beautreillis jelenik meg a színpad mélyén. Hozzásietve)</i> Beautreillis úr! BEAUTREILLIS Ismeri nevemet? ARLETTE Talán felismeri Ön is, akit egy napon láthatott itt, Azt a kis parasztlánykát, Kit Diane, az Ön lánya pártfogolni méltóztatott. Diane magával akart vinni engem. BEAUTREILLIS Az udvarba? De hát miért nem követted őt? ARLETTE Vigyen el most, neki szentelem életem. BEAUTREILLIS Diane Dijonban van. Én pedig <i>(titokzatoskodva)</i> a Király egy küldöttét várom, aki saját vejét üldözi, Egy lázadót, kire akasztás vár, Egy Montmorency az! ARLETTE Ah! BEAUTREILLIS Szegény nagykövetem, már itt is van! ARLETTE Simone mindent tud, és Simone Soha nem irgalmaz... El kell távolítani őt, még ma! <i>(Sietve távozik.)</i></p>

MALICORNE Vous savez mon histoire ?	MALICORNE Ismeri történetem?
BEAUTREILLIS Non.	BEAUTREILLIS Nem.
MALICORNE Ma fille...	MALICORNE Leányom...
BEAUTREILLIS Hélas !	BEAUTREILLIS Ó, jaj!
MALICORNE Mon gendre...	MALICORNE A vejem...
BEAUTREILLIS Hélas !	BEAUTREILLIS Ó, jaj!
MALICORNE Parti, baron, parti comme une flèche. Pendant qu'Isabeau se dessèche, Je veux le retrouver, ou j'y perdrai mon nom.	MALICORNE Elszállt, báró, elszállt, mint egy nyílvészó. Miközben Isabeau otthon fonnyad, Nekem meg kell találnom őt, vagy oda becsületem.
BEAUTREILLIS C'est là votre mission ?	BEAUTREILLIS Ez hát küldetése?
MALICORNE J'en ai deux ! (Avec importance) Le Roi mon maître Veut que j'apprenne demain À votre Duc que son fils est un traître !	MALICORNE Kettő is akad! (Jelentőséggel) Uram, a Király Akarata, hogy tudassam holnap Az Ön hercegével, hogy a fia: áruló!
BEAUTREILLIS Monsieur de Charolais !	BEAUTREILLIS Charolais úr!
MALICORNE J'en ai la preuve en main ! Il intrigue pour la ligue du bien public.	MALICORNE Kezemben a bizonyíték is erről: Nyilvánosan szövetezik a ligával!
BEAUTREILLIS Oui, votre Roi croit toujours qu'on trahit !	BEAUTREILLIS Igen, de a Király mindenhol árulástól tart...
MALICORNE Soit ! vous me ferez parler au Duc, seul.	MALICORNE Nos, Ön fogja elintézni, hogy négyszemközt beszélhessek a Herceggel.
BEAUTREILLIS Dieu m'en garde !	BEAUTREILLIS Oltalmazó Isten!

<p>MALICORNE Louis onze comptait sur vous.</p> <p>BEAUTREILLIS Ça le regarde !</p> <p>MALICORNE Entendez-vous là-bas ces chants étranges ?</p> <p>BEAUTREILLIS Ce sont les Reines des vendanges, une coutume du pays.</p> <p>MALICORNE Rapprochons-nous ! <i>(confidentiellement)</i> Le Roi m'avait remis Quelques bijoux de prix Pour votre belle Diane.</p> <p>BEAUTREILLIS Entrons dans cette cabane...</p>	<p>MALICORNE XI. Lajos számít Önre.</p> <p>BEAUTREILLIS Meglátjuk, mit tehetek!</p> <p>MALICORNE Hallja ezt a halk és furcsa éneket?</p> <p>BEAUTREILLIS Ezek a szüret királynői, a vidék szokása szerint.</p> <p>MALICORNE Menjünk közelebb! <i>(bizalmasan)</i> A Király rámbízott Néhány értékes ékszert, Melyek az Ön szépséges Diane-ját illetik.</p> <p>BEAUTREILLIS Lépünk be eme kunyhóba...</p>
<p>N° 7 Finale <i>Malicorne et Beautreillis se retournent effarés et se trouvent en face de nombreux seigneurs et bourguignons.</i></p> <p>MALICORNE ET BEAUTREILLIS Nous sommes pris !</p> <p>MALICORNE Monsieur de Charolais...</p> <p>BEAUTREILLIS Et le sire d'Anglure !</p> <p>CHAROLAIS, <i>entrant</i> Tiens ! c'est Beautreillis !</p> <p>BEAUTREILLIS, <i>balbutiant</i> J'allais me présenter...</p> <p>CHAROLAIS Monsieur de Malicorne ici !</p> <p>MALICORNE, <i>balbutiant</i> Sans m'en douter...</p>	<p>N° 7 Finálé <i>Malicorne és Beautreillis megfordulnak és nagy meglepetésükre szembetalálják magukat számos burgundiai nemesúrral és -hölgygel.</i></p> <p>MALICORNE és BEAUTREILLIS Megléptek minket!</p> <p>MALICORNE Charolais úr...</p> <p>BEAUTREILLIS És Anglure nagyura!</p> <p>CHAROLAIS, <i>belépve</i> Nézd csak, ez Beautreillis!</p> <p>BEAUTREILLIS, <i>hebegve</i> Hadd mutakozzam be...</p> <p>CHAROLAIS Malicorne úr, Ön itt!</p> <p>MALICORNE, <i>hebegve</i> Kétségtelen...</p>

CHAROLAIS, *riant*
 La plaisante aventure
 Et comme le hasard s'amuse à nos dépens !

BEAUTREILLIS, *apercevant Diane*
 Ma fille ! il était temps !

(Diane paraît suivie des dames de la cour et des paysannes curieuses.)

DIANE
 Ah ! quelle joie enivrante
 D'aller insouciant
 Par les chemins déserts
 Cherchant comme l'abeille,
 Une grappe vermeille
 Sous les pampres verts !

ENSEMBLE GÉNÉRAL
 Quelle joie enivrante,
 Suivons la douce pente,
 De ces chemins déserts.

MALICORNE ET BEAUTREILLIS
 Ô course inconvenante.

CHAROLAIS
 Eh bien ! mes belles damoiselles,
 Les douze reines où sont-elles ?
 Je vais, selon votre désir,
 Par des chemins étranges
 Pour voir la fête des vendanges,
 Et je ne vois rien venir !

DIANE
 De tant de complaisance,
 Monseigneur, vous aurez bientôt la
 récompense !

CHAROLAIS, *ironiquement*
 Mais vous pourriez me tirer d'un souci ?
 Sont-ce bien elles,
 Ces reines nouvelles,
 Que nous venons chercher ici ?
 Ah !

CHAROLAIS, *nevetve*
 E kellemes kaland mintegy
 Véletlenül a mi kárunkra mulattat!

BEAUTREILLIS, *észrevéve Diane-t*
 Leányom! ideje volt!

(Diane megjelenik, udvarhölgyei és kíváncsi parasztlányok kíséretében.)

DIANE
 Ah! minő részegítő öröm
 Gondtalanul sétálni
 Eme elhagyatott ösvényeken,
 S méhecskeként keresni
 Egy-egy vöröslő fürtöt
 A zöld szőlő alatt!

MINDANNYIAN EGYÜTT
 Minő részegítő öröm!
 Kövessük hát édes lankáit
 Eme elhagyatott ösvényeknek.

MALICORNE és BEAUTREILLIS
 Ó, kellemetlen fordulat!

CHAROLAIS
 Nos hát, szép kisasszonyaim,
 A tizenkét királynő, ők hol vannak?
 Az Önök óhaja szerint indultam
 E távoli ösvényeken,
 Hogy láthassam a szüretelő nők ünnepét,
 De őket csak nem látom érkezni!

DIANE
 Eme nagy előzékenységéért
 Nagyuram, Ön hamarosan elnyeri jutalmát!

CHAROLAIS, *iróniával*
 De egy gondomtól talán Ön szabadíthat meg...
 Éppen ők lennének azok,
 Az új királynék,
 Kiket keresve idejöttünk?
 Ah!

Couplets

CHAROLAIS

I.

La chronique médisante,
 Oh ! ne baissez pas les yeux
 Dit que la forêt charmante
 Cache un berger merveilleux !
 Elle a menti, je le jure,
 Et pour mon compte, je crois
 Que l'amour de la nature
 Seul vous ramène en ces bois !
 Mais écoutez la voix d'un sage :
 Prenez garde au joli berger !
 L'amour se plaît à voltiger
 Du lys superbe à la rose sauvage ;
 Prenez garde au joli berger !

II.

Je sais bien, ô damoiselles,
 Que c'est le raisin doré
 Paré des couleurs nouvelles
 Du vieil automne empourpré,
 Ou le ruisseau qui murmure
 Auprès de l'oiseau narquois,
 L'amour seul de la nature
 Qui vous ramène en ces bois !...
 Mais écoutez la voix d'un sage :
 Prenez garde au joli berger !
 L'amour se plaît à voltiger
 Du lys superbe à la rose sauvage ;
 Prenez garde au joli berger !

DIANE, *riant*

Monseigneur, le fait est rare,
 Votre chronique a dit la vérité,
 Ce bois enchanté cache un berger bizarre,

L'avons-nous trop poétisé ?
 Mais ses allures gracieuses
 Lui donnent l'air d'un prince déguisé !

MALICORNE et BEAUTREILLIS, *à part*

Un prince déguisé !

DIANE, *continuant*

Et nous venons en curieuses.

CHAROLAIS, *souriant à Diane*

Prenez garde au joli berger,

Strófák

CHAROLAIS

I.

A mendemonda úgy pletykálja,
 (Ó, csak ne süssék le szemeik!)
 Hogy eme elbűvölő forrás
 Egy csodálatos pásztort rejteget!
 A legenda hazudik, szavamra, mert
 Bizton mondom, hogy Önöket egyedül
 A természet iránti vonzalom
 Hozta ide, e szép erdők közepére!
 De hallgassanak egy bölcs szavára:
 Őrizkedjenek a vidám pásztortól!
 A szerelem örömét leli a csapongásban
 A fennkölt liliom és a vadóc rózsa között:
 Őrizkedjenek a vidám pásztortól!

II.

Jól tudom, ó kisasszonykák,
 Hogy az aranyló szőlőfürt,
 (Ékesítve friss színeivel
 Az elvöröslő vén ősznek)
 Vagy a frissen mormoló forrás
 (Az öntelt madárka körül csobogva)
 S egyedül a természet iránti vonzalom
 Hozta ide Önöket, e szép erdők közepére!
 De hallgassanak egy bölcs szavára:
 Őrizkedjenek a vidám pásztortól!
 A szerelem örömét leli a csapongásban
 A fenséges liliom és a vadóc rózsa között:
 Őrizkedjenek a vidám pásztortól!

DIANE, *nevetve*

Jó uram, ritka eset a mai, de
 Mendemondája igazat szólt:
 Eme bűvös erdők egy különös pásztort
 rejtnek,
 Kinek kapcsán tán túl sok is a poézis?
 De kecses gesztusai
 Egy álruhás herceget sejtetnek...

MALICORNE és BEAUTREILLIS, *félre*

Egy álruhás herceget!

DIANE, *folytatva*

És így mi kíváncsiak leszünk.

CHAROLAIS, *nevetve Diane-nak*

Őrizkedjen a vidám pásztortól,

<p>Ma belle !</p> <p>DIANE, <i>riant</i> Il s'en va quand on l'appelle !</p> <p>CHAROLAIS Quel est son nom ?</p> <p>DIANE Jean de Nivelle !</p> <p>TOUS Jean de Nivelle !</p> <p><i>(On entend an loin les douze reines des vignes qui appellent Jean ; entrent en scène et disent, étonnées à la vue du comte.)</i></p> <p>LES REINES Jean ! Nous sommes les reines du jour ; Notre roi nous fuit par caprice, Avant que la fête finisse Il faut qu'il règne à notre cour ! Ah ! Seigneur, rendez-nous justice, Il s'en va sans dire pourquoi. Avant que la fête finisse, Seigneur, rendez-nous notre roi !</p> <p>CHAROLAIS, <i>souriant</i> S'il a fui tant d'attraits, son crime est excessif !</p> <p>Quel est cet infidèle ?</p> <p>LES REINES Jean de Nivelle !</p> <p>CHAROLAIS, <i>à ses gens</i> Qu'on me l'amène, mort ou vif !</p> <p><i>On sort pour exécuter les ordres du comte.</i></p> <p>Ensemble DIANE ET LES FEMMES Honneur à ces reines d'un jour Que d'un roi qui fuit par caprice Avant que la fête finisse Vite on ordonne le retour. Ah ! Soyez propice cher seigneur</p>	<p>Szépségem!</p> <p>DIANE, <i>nevetve</i> Ő mindig elmegy, mikor hívják!</p> <p>CHAROLAIS Mi a neve?</p> <p>DIANE Jean de Nivelle!</p> <p>MINDANNYIAN Jean de Nivelle!</p> <p><i>(A távolból hallatszik, amint a tizenkét szüretkirálynő Jean-t hívja; ők belépnek a színpadra, s a grófot látva, meglepődve mondják.)</i></p> <p>A KIRÁLYNŐK Jean! Mi vagyunk e szép nap királynői; Királyunk szeszélye után siet, pedig Az ünnep befejezése előtt még Uralkodnia kell udvarunkban! Ah! Úrunk, te szolgáltass nekünk igazságot, Hiszen ő indok nélkül hagy el minket. Az ünnep befejezése előtt még, Urunk, add vissza nekünk királyunkat!</p> <p>CHAROLAIS, <i>mosolyogva</i> Ha ennyi báj elől menekül, bűnére nincs mentség! Ki ez a hűtlen?</p> <p>A KIRÁLYNŐK Jean de Nivelle!</p> <p>CHAROLAIS, <i>embereinek</i> Hozzák őt élém, élve vagy holtan!</p> <p><i>Távoznak, hogy eleget tegyenek a gróf parancsának.</i></p> <p>Együttes DIANE és AZ ASSZONYOK Tisztelet a nap királynőinek, Kiknek királya szeszélye után siet, ám Az ünnep befejezése előtt még Gyorsan vissza kell térnie. Ah! légy kegyes, édes úr, tekintettel</p>
---	--

<p>À leur jeunesse, leur beauté !</p> <p>CHAROLAIS, SALADIN, LES HOMMES Jamais fut-il pareil caprice Un roi qui délaisse sa cour ! À leur désir rendons / rendez justice,</p> <p>Saluons / Protégez leur majesté Leur jeunesse et leur beauté.</p> <p>MALICORNE ET BEAUTREILLIS C'est jeux de cour ! Ah ! quel caprice ! En vérité que de bonté !</p> <p>LES REINES Nous sommes les reines du jour ; Notre roi nous fuit par caprice, Avant que la fête finisse Il faut qu'il règne à notre cour ! Monseigneur, soyez-nous propice Nous implorons votre bonté.</p> <p><i>(Jean paraît, amené par des gardes. Les jeunes paysannes s'emparent de lui et l'entraînent jusqu'au comte de Charolais.)</i></p> <p>MALICORNE et BEAUTREILLIS, <i>éclatant de rire</i> Eh quoi ! ce paysan si bête ! Ce serait le roi de la fête !</p> <p>CHAROLAIS, <i>l'examinant</i> Il n'est pas mal assurément !</p> <p>DIANE Quel grand air ! quel regard charmant !</p> <p>SALADIN Il est vraiment fort ordinaire.</p> <p>MALICORNE et BEAUTREILLIS C'est un vilain, la chose est claire !</p> <p>CHAROLAIS, <i>s'adressant à Jean</i> Tu ne veux donc pas être roi ? Le roi de ces belles fillettes, Le roi des cœurs qui vont à toi, Roi des vignes, roi des fauvelles ?</p>	<p>Fiatalságukra és szépségükre!</p> <p>CHAROLAIS, SALADIN, A FÉRFIAK Volt-e valaha példa ilyen szeszélyre, hogy Egy király így elhanyagolja udvarát! Kérésüknek szolgáltassunk / szolgáltassatok igazságot, Üdvözljük / Védelmezzétek Fiatalságukat és szépségüket!</p> <p>MALICORNE és BEAUTREILLIS Udvari játékok ezek! Ah, mily szeszély! Bizony csak jóság!</p> <p>A KIRÁLYNŐK Mi vagyunk e szép nap királynői; Királyunk szeszélye után siet, pedig Az ünnep befejezése előtt még Uralkodnia kell udvarunkban! Nagyurunk, légy kegyes hozzánk, Jóságodhoz könyörgünk!</p> <p><i>(Jean jelenik meg, az örök által idevezetve. A fiatal parasztlányok megragadják őt, és Charolais gróf elé hurcolják.)</i></p> <p>MALICORNE és BEAUTREILLIS, <i>nevetésben kitörve</i> Nocsak, nocsak! ki ez a buta paraszt? Talán ő lesz az ünnep királya!</p> <p>CHAROLAIS, <i>megvizsgálva őt</i> Nem is rossz, ez biztos!</p> <p>DIANE Minő megjelenés! minő bájos tekintet!</p> <p>SALADIN Valójában nagyon közönséges!</p> <p>MALICORNE és BEAUTREILLIS Rút egy fickó, semmi kétség!</p> <p>CHAROLAIS, <i>Jean-hoz fordulva</i> Te nem akarsz király lenni? Királya e szép leánykáknak, Királya a hozzád húzó szíveknek, Királya a szőlőnek és a madaraknak?</p>
--	---

JEAN

Est-il donc besoin d'être roi
Pour aimer les belles fillettes ?
Et faut-il que je règne, moi,
Pour être l'ami des fauvelles !

CHAROLAIS, *à part, à Saladin*

Hé ? qu'est ceci ?
On sent une âme fière,
Un vilain, c'est certain, ne parle pas ainsi.

SALADIN

En ce cas, Monseigneur, consultez la sorcière.

JEAN, *à part*

Simone !

CHAROLAIS, *à Saladin*

Eh bien ! va la chercher.
(*Jean fait un mouvement pour s'éloigner.*)
Tu veux partir ; aurais-tu peur ?

JEAN, *intimidé*

Non, Monseigneur
Mais... mais... voilà déjà que le jour baisse
Et le soleil va se cacher,
Pardonnez-moi si je vous laisse,
Mes bêtes vont s'effaroucher !

Ensemble

DIANE ET LES FEMMES
L'étrange personnage !
De lui que faut-il présager ?
Il n'a pas le langage
Ni les airs d'un simple berger.
Malgré son apparence,
Oui, tout dit à mon cœur
Que noble est sa naissance,
Que c'est un grand Seigneur !
Mon cœur me dit: par sa naissance
Il est grand Seigneur !

JEAN ET LES REINES

Pauvre enfant de village,
Ah ! pourquoi me dévisager ?
Croyez-en mon langage,

JEAN

Vajon királynak kell-e lenni,
Hogy szeressük e szép leánykákat?
S kell-e, hogy én uralkodjak, azért
Hogy a madárcák barátja legyek?

CHAROLAIS, *félre, Saladin-nak*

Ejha, ez ugyan kicsoda?
Büszke lelket érzek benne,
Egy paraszt biztosan nem így beszél!

SALADIN

Ez esetben, Nagyuram, beszéljen a
boszorkánnyal!

JEAN, *félre*

Simone!

CHAROLAIS, *Saladin-nak*

Nos legyen! menj, keresd meg.
(*Jean egy mozdulattal elhúzódik.*)
Menni akarsz; félsz talán?

JEAN, *nyugtalanul*

Nem, uram.
De... de... íme, a nap már végére jár,
A Nap is lemenőben van,
Bocsássa meg nekem, ha távozom,
Jóságaim megrémülnek, ha nem vagyok
velük!

Együttes

DIANE és A HÖLGYEK
Különös személyiség!
Vajon mit feltételezzünk róla?
Sem nyelvezete,
Sem személye nem vall egyszerű pásztorra.
Kinézete ellenére,
Igen, minden azt sugallja szívemnek,
Hogy nemesi születésű ő,
Hogy egy igazi nagyúr!
Szívem azt mondja nekem: születése szerint
Ő egy igazi nagyúr!

JEAN és A KIRÁLYNŐK

Egy kis falu szegény gyermekére
Ah! ugyan miért bámultok így?
Higyjétek el szavamnak, hogy

Je ne suis qu'un simple berger.
Gardons bien l'apparence
Du plus humble pasteur,
Cachons-leur ma naissance,
Laissons-les dans l'erreur !
Cachons mon nom et ma naissance
De grand Seigneur !

CHAROLAIS

L'étrange personnage
De lui que faut-il présager ?
C'est le langage
d'un simple berger.
Sous l'apparence
d'un humble pasteur,
Chacun, je pense,
verrait un Seigneur.
En vérité, c'est la prestance
D'un grand Seigneur !

MALICORNE, BEAUTREILLIS

S'occuper davantage
De ce simple berger,
D'un rustre de village,
C'est vraiment déroger !
Quand on y pense,
On rit de bon cœur.
Quelle prestance
Pour un grand Seigneur !
Peut-on lui trouver la prestance
D'un grand Seigneur !

SALADIN ET LES SEIGNEURS

Laissons ce personnage
Plus longtemps s'occuper,
D'un rustre de village,
C'est nous outrager !
Quand on y pense,
On rit de bon cœur.
Quelle prestance
Pour un grand Seigneur !
Peut-on lui trouver la prestance
D'un grand Seigneur !

(Simone revient et s'arrête en voyant Diane qu'elle paraissait chercher. Arlette, qui est sortie de la chaumière, s'approche d'elle avec inquiétude.)

Nem vagyok más, mint egyszerű pásztor.
Ügyeljünk úgy viselkedni,
Mint a legalázatosabb juhász,
Rejtsük el nemes származáson,
Hagyjuk őket tévedésben!
Titkoljuk el nemesi nevem és származásom,
Hogy igaz nagyúr vagyok!

CHAROLAIS

Különös személyiség!
Vajon mit feltételezzünk róla?
Nyelvezete olyan, mintha
Egyszerű pásztor lenne.
Úgy viselkedik,
Mint a legalázatosabb juhász,
Senki nem gondolná, vélem,
Hogy nemesurat lát,
És mégis, kiállása
Igazi nagyurat sejtet!

MALICORNE, BEAUTREILLIS

Ennyit foglalkozni
Ezzel az egyszerű pásztossal,
Ezzel a falusi bugrissal,
Nos, ez méltóságunkon aluli dolog!
Ha csak rágondol az ember,
Kacagnia kell,
Még hogy kiállása szerint
Nagyúr lenne,
Még hogy képes lenne
Nagyúrként viselkedni!

SALADIN és AZ URAK

Hagyjuk ezt,
Tovább foglalkozni
Ezzel a falusi bugrissal,
Nos, ez valóban sértő lenne!
Ha csak rágondol az ember,
Kacagnia kell,
Még hogy kiállása szerint
Nagyúr lenne,
Még hogy képes lenne
Nagyúrként viselkedni!

(Simone visszajön és megáll, amint meglátja Dianet, aki mintha őt keresné. Arlette, aki éppen kijött a parasztházból, nyugtalanul közelít felé.)

<p>CHAROLAIS ET DIANE La sorcière !</p> <p>ARLETTE, <i>apercevant Jean au milieu des seigneurs, à part</i> C'est lui !</p> <p>SIMONE, <i>à Arlette</i> Qu'as-tu ?</p> <p>ARLETTE Rien !</p> <p>CHAROLAIS, <i>à Simone</i> Connais-tu ce garçon ?</p> <p>SIMONE, <i>ironique</i> Oui ! je le connais bien.</p> <p>ARLETTE, <i>bas à Simone</i> Un mot et je dirai que nous sommes allées Sous les chênes maudits, et nous serons brûlées.</p> <p>CHAROLAIS, <i>à Simone</i> Réponds !</p> <p>SIMONE, <i>avec effort</i> C'est... c'est... Jean !</p> <p>SALADIN Un maraud, rustre insignifiant.</p> <p>SIMONE C'est Jean qu'il se nomme ! (<i>À Saladin, avec intention</i>) Serait-il aussi patient S'il était gentilhomme ?</p> <p>SALADIN Oui, Simone a raison. (<i>Rapide, à Jean</i>) On t'offre un diadème, Maraud, tu l'oses refuser ! (<i>menaçant</i>) À l'instant même Tu vas accepter ou sinon ! (<i>il lève sa cravache sur Jean.</i>)</p>	<p>CHAROLAIS és DIANE A boszorkány!</p> <p>ARLETTE, <i>észrevéve Jean-t az urak gyűrűjében, félre</i> Ez ő!</p> <p>SIMONE, <i>Arlette-nek</i> Veled mi van?</p> <p>ARLETTE Semmi!</p> <p>CHAROLAIS, <i>Simone-nak</i> Ismered tán e fiút?</p> <p>SIMONE, <i>gúnyosan</i> Igen! jól ismerem.</p> <p>ARLETTE, <i>Simone-nak</i> Egyetlen szó, és elmondom nekik, hogy együtt sétáltunk Az átkozott tölgyfák alatt: mindketten máglyára kerülünk.</p> <p>CHAROLAIS, <i>Simone-nak</i> Válaszolj!</p> <p>SIMONE, <i>erőfeszítéssel</i> Ez...ez... Jean!</p> <p>SALADIN Egy útszéli, értéktelen bugris.</p> <p>SIMONE Ez Jean, így nevezi magát! (<i>Saladin-nak, határozottan</i>) Ennyire türelmesen viselné sorsát, Ha nemesember lenne?</p> <p>SALADIN Igen, Simone-nak igaza van. (<i>Gyorsan, Jean-nak</i>) Királyi fejéket kínálnak neked, Paraszt, s te tiltakozni mersz! (<i>fenygetően</i>) Most, ebben a pillanatban Elfogadod azt, vagy különben... (<i>korbácsát Jean-ra emeli</i>)</p>
---	---

(Jean saisit violement le bras de Saladin en le regardant d'un air menaçant.)

ARLETTE

Ô ciel !

(À Jean)

vous vous perdez !

SALADIN

Quelle audace !

(Répondant à un mouvement de Charolais)

Oh ! j'en fais mon affaire, et je le châtierai !

JEAN, à part

Je le tuerai !

CHAROLAIS

Est-ce bien un berger ?...

ARLETTE

Grand Dieu !

SIMONE, ironique, à Jean

Ne vois-tu pas qu'on te menace ?

JEAN

Moi !

(reprenant son allure de paysan)

Je vois... je vois déjà que le jour baisse

Et le soleil va se cacher,

Pardonnez-moi si je vous laisse ;

Mes bêtes vont s'effaroucher !

Reprise de l'ensemble

DIANE ET LES FEMMES

L'étrange personnage !

De lui que faut-il présager ?

Il n'a pas le langage

Ni les airs d'un simple berger.

Malgré son apparence,

Oui, tout dit à mon cœur

Que noble est sa naissance,

Que c'est un grand Seigneur !

Mon cœur me dit: par sa naissance

Il est grand Seigneur !

Il n'a pas le langage

Ni les airs d'un simple berger.

(Jean erősen megragadja Saladin karját s fenyegetően néz rá.)

ARLETTE

Ó, egek!

(Jean-nak)

Ön elveszejtí magát!

SALADIN

Minő merészség!

(Charolais egy gesztusára válaszolva)

Oh! ez már az én ügyem, meg fogom büntetni!

JEAN, félre

Meg fogom ölni!

CHAROLAIS

Egy pásztor lenne tán?...

ARLETTE

Nagy Isten!

SIMONE, gúnyosan, Jean-nak

Nem látod, hogy téged fenyegetnek?

JEAN

Engem?

(ismét parasztosan viselkedve)

Látom... már látom, hogy a nap végére jár,

A Nap is lemenőben van,

Bocsássa meg nekem, ha távozom,

Jószágaim megrémülnek, ha nem vagyok velük!

Az együttes ismétlése

DIANE és A HÖLGYEK

Különös személyiség!

Vajon mit feltételezzünk róla?

Sem nyelvezete,

Sem személye nem vall egyszerű pásztorra.

Kinézete ellenére,

Igen, minden azt sugallja szívemnek,

Hogy nemesi születésű ő,

Hogy egy igazi nagyúr!

Szívem azt mondja nekem: születése szerint

Ő egy igazi nagyúr!

Sem nyelvezete,

Sem személye nem vall egyszerű pásztorra.

Est il semblable berger !

JEAN ET LES REINES

Pauvre enfant de village,
Ah ! pourquoi me dévisager ?
Croyez-en mon langage,
Je ne suis qu'un simple berger.
Gardons bien l'apparence
Du plus humble pasteur,
Cachons-leur ma naissance,
Laissons-les dans l'erreur !
Cachons mon nom et ma naissance
De grand Seigneur !
Cruel outrage
Que ne peut venger,
Hélas un simple berger !

CHAROLAIS

L'étrange personnage
De lui que faut-il présager ?
C'est le langage
d'un simple berger.
Sous l'apparence
d'un humble pasteur,
Chacun, je pense,
verrait un Seigneur.
En vérité, c'est la prestance
D'un grand Seigneur !
Non! ce langage est mensonger,
Est il semblable berger !

MALICORNE, BEAUTREILLIS

S'occuper davantage
De ce simple berger,
D'un rustre de village,
C'est vraiment déroger !
Quand on y pense,
On rit de bon cœur.
Quelle prestance
Pour un grand Seigneur !
Peut-on lui trouver la prestance
D'un grand Seigneur !
Quel badinage !
interroger
Ici semblable berger !

SALADIN ET LES SEIGNEURS

Laissons ce personnage

Csak látszólag pásztor ő!

JEAN és A KIRÁLYNŐK

Egy kis falu szegény gyermekére
Ah! ugyan miért bámultok így?
Higyjétek el szavamnak, hogy
Nem vagyok más, mint egyszerű pásztor.
Ügyeljünk úgy viselkedni,
Mint a legalázatosabb juhász,
Rejtsük el nemes származásom,
Hagyjuk őket tévedésben!
Titkoljuk el nemesi nevem és származásom,
Hogy igaz nagyúr vagyok!
Micsoda sértés,
Hogy nem állhat bosszút,
Ó, jaj, egy egyszerű pásztor!

CHAROLAIS

Különös személyiség!
Vajon mit feltételezzünk róla?
Nyelvezete olyan, mintha
Egyszerű pásztor lenne.
Úgy viselkedik,
Mint a legalázatosabb juhász,
Senki nem gondolná, vélem,
Hogy nemesurat lát,
És mégis, kiállása
Igazi nagyurat sejtet!
Nem! beszédmódja hazugság,
Csak látszólag pásztor ő!

MALICORNE, BEAUTREILLIS

Ennyit foglalkozni
Ezzel az egyszerű pásztossal,
Ezzel a falusi bugrissal,
Nos, ez méltóságunkon aluli dolog!
Ha csak rágondol az ember,
Kacagnia kell,
Még hogy kiállása szerint
Nagyúr lenne,
Még hogy képes lenne
Nagyúrként viselkedni!
Milyen felesleges kötekedés
Ennyit faggatni azt,
Ki láthatóan csak egy pásztor!

SALADIN és AZ URAK

Hagyjuk ezt,

Plus longtemps s'occuper,
 D'un rustre de village,
 C'est nous outrager !
 Quand on y pense,
 On rit de bon cœur.
 Quelle prestance
 Pour un grand Seigneur !
 Peut-on lui trouver la prestance
 D'un grand Seigneur !
 Quel badinage !
 interroger
 C'est misérable berger !

SIMONE

Je vois venir l'orage,
 Sur celui qui m'ose outrager
 Oui bientôt, je le gage,
 De lui je saurai me venger,
 Je sens que l'espérance
 Ranime enfin mon cœur.
 Ils ont compris d'avance
 Que c'est un grand Seigneur;
 Pour tous et malgré son silence,
 Il est grand Seigneur !
 Tu ne peux te venger;
 Tu n'es qu'un simple berger !

ARLETTE

Hélas !
 Quel malheur faut-il présager?
 Je sens que l'espérance
 S'envole de mon cœur.
 De sa noble naissance
 Il cache la grandeur.
 Hélas! par son nom sa naissance.
 Il est grand Seigneur !
 Ah! cruel outrage
 Que ne saurait venger
 Hélas un simple berger !

(Simone s'approche d'Arlette qui la repousse et se jette dans les bras de Diane.)

(Jean s'éloigne lentement en remontant par les coteaux.)

Tovább foglalkozni
 Ezzel a falusi bugrissal,
 Nos, ez valóban sértő lenne!
 Ha csak rágondol az ember,
 Kacagnia kell,
 Méghogy kiállása szerint
 Nagyúr lenne,
 Méghogy képes lenne
 Nagyúrként viselkedni!
 Milyen felesleges kötekedés
 Ennyit faggatni
 Ezt a nyomorult pásztort!

SIMONE

Látom, a vihar közelít már,
 S ki meg mert sérteni, azon
 Lefogadom, hamarosan
 Megbosszulom majd magam,
 Érzem, hogy a reménység
 Végre megdobogtatja szívem.
 Végre megtudták biztosan
 Hogy ő egy nagyúr!
 Mindenki és konok hallgatása ellenére is
 Igazi nagyúr!
 És mégsem állhat majd bosszút,
 Egyszerű pásztorként!

ARLETTE

Ó, jaj!
 Miféle balsors előjele mindez?
 Érzem, hogy a reménység
 Elhagyja szívemet.
 Nemes születésének
 Nagyságát sikerült elrejtenie.
 Ó, jaj! neve és születése szerint
 Ő egy nagyúr!
 Ah! milyen kegyetlen sértés,
 Hogy mégsem állhat majd bosszút,
 Egyszerű pásztorként!

(Simone Arlette felé közelít, aki ellöki őt magától és Diane karjába menekül.)

(Jean lassan távozik, felmenve a dombokra.)

<p style="text-align: center;">ACTE DEUXIÈME</p> <p><i>Dans le château de Philippe le Bon, à Dijon ; une des salles du château, laissant apercevoir par une large baie, à gauche, une table splendidement servie. Au fond, une grande porte fermée par une grille. Petite porte à droite ; à gauche, une porte au bas de laquelle se trouve un escalier de quelques marches.</i></p>	<p style="text-align: center;">MÁSODIK FELVONÁS</p> <p><i>„Jó” Fülöp dijoni kastélyának egyik szobájában, bepillantást engedve egy széles ablakon át, balra egy ragyogóan megterített asztal. A színpad mélyén ráccsal lezárt nagykapu. Jobbra kiskapu, baloldalon is egy ajtó, mely alatt egy néhány fokból álló lépcső található.</i></p>
<p>Entr'acte</p>	<p>Felvonásközi zene</p>
<p>N° 8 Introduction, Chœur et Ronde BEAUTREILLIS Notables et bourgeois, habitants de Dijon, Notre seigneur et maître, Duc Philippe le Bon, En ce jour veut bien vous permettre De contempler en son palais Pendant une heure, Les apprêts de la fête Qu'il donne en sa magnificence À l'envoyé du Roi de France.</p> <p><i>(La scène est envahie par le peuple.)</i></p> <p>BOURGEOIS et BOURGEOISES À nous le palais ! Narguons les varlets ! De la cave au faite C'est fête ! Allons, de la place ! Voisin qu'on s'efface ! Nous voulons tout voir ! Il faut que l'on passe, Qu'on passe et repasse, On doit se mouvoir ! Arrière varlets !</p> <p>LES GARDES Égayez-vous bien, Ne touchez à rien ! Il faut prendre garde, On veille, on regarde ! Prenez garde, Ne touchez à rien ! Amusez vous bien Ne touchez à rien !</p>	<p>N° 8 Bevezetés, Kórus és Körtánc BEAUTREILLIS Nemesurak és polgárok, Dijon lakói, Nagyurunk és parancsolónk, Jó Fülöp herceg A mai napon megengedi nektek, hogy Szabadon bejárva, megtekintsétek kastélyát Egy órán kersztül; Az ünnep előkészületeit láthatjátok, Melyet őt pompázatos módon Franciaország királya küldöttjének rendez.</p> <p><i>(A színpadot elárasztja a nép.)</i></p> <p>POLGÁROK és POLGÁRNŐK Miénk most a palota, Ugrassuk hát a szolgálkat! A pincétől egészen a padlásig, Ünnepeljünk! Gyerünk, adj egy kis helyet! Szomszéd, tűnj innen! Mindent, de mindent látni akarunk! Fel és alá sétáljunk, Majd ki-ki ugyanezt vissza, Ne nyugodjunk egy pillanatra sem! Előre, lakájok!</p> <p>AZ ÓRÖK Mulassatok jól, de Ne nyúljatok semmihez! Észnél kell lenniük az öröknek, Csak éberem, figyeljünk! Őrködünk, ezért Ne nyúljatok semmihez! Mulassatok jól, de Ne nyúljatok semmihez!</p>

LE PAGE, *aux jeunes filles*
 Puisque le hasard nous rassemble,
 Fillettes et garçons,
 C'est bien, il nous semble,
 Pour la danse et pour les chansons !

LES JEUNES FILLES
 C'est dit, dansons, chantons !
 Allons, une ronde et dansons !

Ronde

LE PAGE
 Avoine, folle avoine, à la saison prochaine,
 Que le bon Dieu dans les champs te ramène !
 Qui veut savoir et qui veut voir.

LES JEUNES FILLES
 Qui veut savoir et qui veut voir.

LE PAGE ET LES JEUNES FILLES
 Comment on battait la gerbe,
 En herbe ?

LE PAGE, *imitant le geste des batteurs en grange*
 Voilà, s'il vous plaît,
 Comme on la battait !

ENSEMBLE
 Avoine, folle avoine, à la saison prochaine,
 Que le bon Dieu dans les champs te ramène !

LE PAGE
 Qui veut savoir et qui veut voir

LES JEUNES FILLES
 Qui veut savoir et qui veut voir.

LE PAGE ET LES JEUNES FILLES
 Comment on parlait aux filles
 Gentilles ?

LE PAGE, *embrassant une jeune fille*
 Voilà, s'il vous plaît,
 Comme on leur parlait.

ENSEMBLE
 Avoine, folle avoine, etc.

AZ APRÓD, *a fiatal lányoknak*
 Ha már a vakvéletlen idegyűjtött minket,
 Leányok és ifjak,
 Örvendjünk ennek, s talán most lenne ideje
 A táncnak és dalolásnak is!

A FIATAL LÁNYOK
 Helyesen mondja: táncoljunk és énekeljünk!
 Menjünk: formáljunk kört és táncoljunk úgy!

Körtánc

AZ APRÓD
 Zab, zab, vadzab: hogy a jövő évben is
 A Jóisten elhozzon a mezőkre!
 Ki az, ki tudni és látni is szeretné...

A FIATAL LÁNYOK
 ...ki tudni és látni is szeretné...

AZ APRÓD és A FIATAL LÁNYOK
 Hogyan kell verni a kévét
 Jövőre?

AZ APRÓD, *utánozva a kéveverők mozdulatait*
 Íme, ha tetszik,
 Így kell ezt csinálni!

EGYÜTT
 Zab, zab, vadzab: hogy a jövő évben is
 A Jóisten elhozzon a mezőkre!

AZ APRÓD
 Ki az, ki tudni és látni is szeretné...

A FIATAL LÁNYOK
 ...ki tudni és látni is szeretné...

AZ APRÓD és A FIATAL LÁNYOK
 Hogyan kell beszélni a leányokkal
 Szépen?

AZ APRÓD, *átölelve egy fiatal lányt*
 Íme, ha tetszik,
 Így kell ezt csinálni!

EGYÜTT
 Zab, zab, vadzab, stb.

(Tout à coup des fontaines, représentant des lions et des licornes, versent des vins de différents pays.)

TOUS
Ô ciel ! du vin !

LES BOURGEOIS
Il est rouge !
Oui vraiment !
Il est blanc !
C'est étonnant, c'est surprenant,
Ô merveille
Sans pareille !
Puisons !
Buvons !

LES FEMMES ET LES JEUNES FILLES
Chantons !

(Tout le monde se précipite vers les fontaines, et boit, pendant que les pages poursuivent les jeunes filles.)

BEAUTREILLIS, *éperdu*
Je l'avais bien dit,
Ce peuple maudit
Va tout saccager,
Va tout nous briser !

LES BOURGEOIS
Chantons, buvons !

BEAUTREILLIS
N'avez-vous pas de honte ?
Le rouge au front me monte !

LES BOURGEOIS
Avoine, folle avoine, etc.

LES BOURGEOIS
Chantons, buvons, dansons,
Vive le duc Philippe !

BEAUTREILLIS ET LES GARDES
N'avez-vous pas de honte ! quelles façons !
Allons ! qu'on se dissipe !

(Egyszerre csak több szökőkút, mely oroszlánokat és unikornisokat ábrázol, különböző tájak borait kezdi ontani magából.)

MINDANNYIAN
Ó, egek! bor!

A POLGÁROK
Vörösbor,
Igen, tényleg!
Fehérbor,
Ez döbbenetes, ez hihetetlen,
Ó, csoda,
Páratlan csoda!
Ürítsük poharunkat!
Igyunk!

A NŐK és A FIATAL LÁNYOK
Énekeljünk!

(Mindenki a szökőkutakhoz siet és iszik, mialatt az apródok a fiatal lányok után vetik magukat.)

BEAUTREILLIS, *dühöngve*
Ugye, hogy előre megmondtam, hogy
Ez az átkozott csürhe
Mindent szétdúl és
Mindent összetör majd!

A POLGÁROK
Énekeljünk, igyunk!

BEAUTREILLIS
Nem szégyellitek magatokat?
Felforr a vérem!

A POLGÁROK
Zab, zab, vadzab, stb.

A POLGÁROK
Énekeljünk, igyunk, táncoljunk,
Sokáig éljen Fülöp herceg!

BEAUTREILLIS és AZ ŐRÖK
Nem szégyellitek magatokat? micsoda viselkedés!
Gyerünk! oszlassuk szét őket!

<p><i>(On s'empare de s'empare de Beautreillis et on le porte en triomphe.)</i></p> <p>Reprise de l'ensemble LES BOURGEOIS À nous le palais, etc.</p> <p>LES GARDES Gardons le palais Contre leurs méfaits. Perdent-ils en fête La tête ? Égayez-vous bien, Ne touchez à rien !</p> <p>TOUS, <i>s'exclamant</i> Vive le duc !</p> <p><i>(En ce moment entre le sire de Malicorne, en grande tenue d'apparât, ballotté et cahoté par la foule.)</i></p>	<p><i>(Megragadják Beautreillis-t és diadalmasan viszik.)</i></p> <p>Az együttes ismétlése A POLGÁROK Miénk most a palota, stb.</p> <p>AZ ŐRÖK Vigyázzunk a palotára, Nehogy kárt tegyenek benne. Egy ünnepen vajon midnenkinek meg kell Bolondulnia? Mulassatok jól, de Ne nyúljatok semmihez!</p> <p>MINDANNYIAN, <i>kitörően</i> Éljen a herceg!</p> <p><i>(Ebben a pillanatban belép Malicorne nagyúr, díszes öltözetben, nagy nehezen átverekedi magát a tömegben.)</i></p>
<p>N° 8 bis Récitatif MALICORNE Depuis vingt jours, au nom du roi Je demande à voir seul, tout seul, le Duc Philippe. On me l'accorde enfin, j'accours... pour trouver quoi ? Une foule sans nom qui me heurte et me fripe.</p> <p>BEAUTREILLIS Ce sont des amis.</p> <p>MALICORNE Trop d'amis !</p> <p>BEAUTREILLIS Je le regrette.</p> <p>MALICORNE C'est une mission secrète Que je remplis et de son succès va dépendre Le bonheur d'Isabeau. Elle est lasse d'attendre Et grossirait de ses pleurs un ruisseau... Mais, je retrouverai mon gendre, Aussitôt que votre Charolais Exilé par son père</p>	<p>N° 8 bis Recitativo MALICORNE Húsz napja már, a király nevére mondom, Alig várom, hogy egyedül, egyes-egyedül találkozhassam Fülöp herceggel. Iderendelnék végre, sietek... hogy mit találjak itt? Senkiházik tömegét, mely lökdös és bepiszkol!</p> <p>BEAUTREILLIS Ezek barátok!</p> <p>MALICORNE Túl sok barát!</p> <p>BEAUTREILLIS Sajnálom.</p> <p>MALICORNE Titkos küldetés, Melyet teljesítek, és sikerétől függ majd Isabeau boldogsága. Belefáradt szegény a várakozásba, Könnyei már egy forrást is megtöltenének... De meg fogom találni vejem, Ahogy az Önök Charolais-je is, Kit apja száműzni fog,</p>

Me laissera le champ libre.	Szabadon elhagyja majd a tábort.
BEAUTREILLIS Jamais !	BEAUTREILLIS Ez lehetetlen!
MALICORNE Si ! bientôt je l'espère.	MALICORNE Dehogynem! legalább is remélem, így lesz.
BEAUTREILLIS Mais, quand ils sont brouillés, moi je perds mon latin !	BEAUTREILLIS De mégis: ha így összeugrasztyák őket, én elfelejtek latinul!
MALICORNE Ils seront brouillés demain, je possède un ami.	MALICORNE Holnapra összeugranak, van erre egy barátom.
BEAUTREILLIS Moi, j'en possède un autre.	BEAUTREILLIS Ami azt illeti, nekem van egy másik.
MALICORNE Oh ! le mien est plus malin !	MALICORNE Ó, az enyém biztosan ravaszabb!
BEAUTREILLIS Le mien est plus fort que le vôtre. C'est...	BEAUTREILLIS Az enyém viszont erősebb az Önénél. A neve...
MALICORNE C'est...	MALICORNE A neve...
BEAUTREILLIS ET MALICORNE C'est Saladin !	BEAUTREILLIS és MALICORNE Saladin!
MALICORNE C'est Saladin qui prêche la discorde !	MALICORNE Ő Saladin, ki remekül szít vizzályt!
BEAUTREILLIS La paix ! (<i>à son oreille</i>) je l'ai payé !	BEAUTREILLIS Vagy békét! (<i>a fülébe súgja</i>) én fizetem őt!
MALICORNE (<i>À son oreille</i>) Mais je le paye aussi !	MALICORNE (<i>A fülébe súgja</i>) De én is fizetem!
BEAUTREILLIS Alors c'est un coquin !	BEAUTREILLIS Micsoda egy gazember!
MALICORNE Qui mérite la corde !	MALICORNE Bitót érdemel!
(<i>Saladin paraît au fond.</i>)	(<i>Saladin megjelenik a háttérben.</i>)

<p>BEAUTREILLIS ET MALICORNE Le voici ! <i>(Changeant de ton et remontant vers lui.)</i> À tout péché miséricorde...</p>	<p>BEAUTREILLIS és MALICORNE Íme, itt is van! <i>(Hangszínt váltva rámutatnak.)</i> Minden bűnére irgalmassággal...</p>
<p>N° 9 Trio Bouffe MALICORNE Ah ! mon ami, cher Saladin !</p> <p>BEAUTREILLIS Mon cher ami, bon Saladin !</p> <p>MALICORNE Un mot, un seul, je vous en prie ! Parlez soudain !</p> <p>BEAUTREILLIS Un mot, un seul, je vous supplie ! Parlez enfin !</p> <p>MALICORNE Dites-moi bien la vérité !</p> <p>BEAUTREILLIS Dites-moi bien la vérité ?</p> <p>MALICORNE Mais, avant tout, sincérité !</p> <p>BEAUTREILLIS Mais, avant tout, sincérité !</p> <p>MALICORNE Répondez-moi vite !</p> <p>BEAUTREILLIS Répondez de suite !</p> <p>MALICORNE ET BEAUTREILLIS Voyons, est-ce mauvais ou bon ?</p> <p>MALICORNE Là-bas, que dit-on ?</p> <p>BEAUTREILLIS Là-bas, que fait-on ?</p> <p>MALICORNE ET BEAUTREILLIS Aurait-on un soupçon ?</p>	<p>N° 9 Buffó tercett MALICORNE Ah! barátom, kedves Saladin!</p> <p>BEAUTREILLIS Drága barátom, jó Saladin!</p> <p>MALICORNE Egy szót, egyetlen, kérem! Beszéljen már gyorsan!</p> <p>BEAUTREILLIS Egy szót, egyetlen, könyörgöm! Beszéljen végre!</p> <p>MALICORNE Mondja el az igazat nekem!</p> <p>BEAUTREILLIS Vajon az igazat mondja nekem?</p> <p>MALICORNE De, mindenekelőtt, legyen őszinte!</p> <p>BEAUTREILLIS De, mindenekelőtt, legyen őszinte!</p> <p>MALICORNE Válaszoljon gyorsan!</p> <p>BEAUTREILLIS Válaszoljon azonnal!</p> <p>MALICORNE és BEAUTREILLIS Lássuk csak, rossz vagy jó a hír?</p> <p>MALICORNE Arrafelé, mit beszélnek?</p> <p>BEAUTREILLIS Arrafelé, mit csinálnak?</p> <p>MALICORNE és BEAUTREILLIS Van ok gyanakodni?</p>

SALADIN

(À *Beautreillis*) Tout va bien !
 (À *Malicorne*) Tout va bien !
 (À *tous les deux*) Mon amitié veille !

MALICORNE ET BEAUTREILLIS
 Tout va bien, ô charme, ô merveille.

SALADIN, À *Beautreillis*
 Le comte a reconnu ses torts !

BEAUTREILLIS
 Alors nous avons l'avantage,
 Enfin, nous sommes les plus forts !

SALADIN, à *Malicorne*
 Le duc veut régner sans partage.

MALICORNE
 Alors nous avons l'avantage,
 Enfin, nous sommes les plus forts !

MALICORNE ET BEAUTREILLIS
 Vraiment nous avons l'avantage,
 Enfin, nous sommes les plus forts !

SALADIN, à *part*
 Chacun d'eux est content !

BEAUTREILLIS
 Ah ! quel destin charmant !

MALICORNE
 Heureux événement !

Ensemble

MALICORNE, BEAUTREILLIS, SALADIN
 Ah ! qu'un doux ami cause d'allégresse !

On peut se fier à son noble cœur,
 À vous obliger, toujours il s'empresse.
 Il n'a de souci que votre bonheur !
 A vous obliger, vous ménager,
 vous protéger dans le danger,
 toujours il s'empresse, quel noble cœur !

SALADIN, à *Malicorne*
 Nous régnons, désormais.

SALADIN

(*Beautreillis-nek*) Minden remekül alakul!
 (*Malicorne-nak*) Minden remekül alakul!
 (*Mindkettőjüknek*) Barátságomra számíthat!

MALICORNE és BEAUTREILLIS
 Minden remekül alakul: ó ez remek, csodás!

SALADIN, *Beautreillis-nek*
 A gróf belátta hibáit!

BEAUTREILLIS
 Akkor előnyben vagyunk:
 Végre mi vagyunk az erősebbek!

SALADIN, *Malicorne-nak*
 A herceg nem kíván hatalmán osztozni.

MALICORNE
 Akkor előnyben vagyunk:
 Végre mi vagyunk az erősebbek!

MALICORNE és BEAUTREILLIS
 Valóban előnyben vagyunk:
 Végre mi vagyunk az erősebbek!

SALADIN, *félre*
 Mindenki elégedett!

BEAUTREILLIS
 Ah! minő kecsegtető sors!

MALICORNE
 Boldog fejlemények!

Együtt

MALICORNE, BEAUTREILLIS, SALADIN
 Ah! hogy ilyen drága barátnak köszönhetem
 boldogságom!
 Büszke lehetek nemes szívére,
 Másan sem dolgozik, minthogy lekötelezzen,
 Csak boldogságunkkal törődik!
 Hogy lekötelezzen, hogy segítsen,
 Hogy a veszélyben védelmezzen,
 Másan sem dolgozik, minő nemes szív!

SALADIN, *Malicorne-nak*
 Mostantól mi uralkodunk.

<p>(À <i>Beautreillis</i>) Nous régnons à jamais ! (À <i>Malicorne</i>) Tout nous est favorable !</p>	<p>(<i>Beautreillis-nek</i>) Uralmunk végtelen lesz! (<i>Malicorne-nak</i>) Minden nekünk kedvez!</p>
<p>MALICORNE Nous régnons, désormais. Vraiment, c'est admirable !</p>	<p>MALICORNE Mostantól mi uralkodunk. Valóban, ez csodálatos!</p>
<p>SALADIN, à <i>Beautreillis</i> Tout nous est favorable !</p>	<p>SALADIN, <i>Beautreillis-nek</i> Minden nekünk kedvez!</p>
<p>BEAUTREILLIS Nous régnons à jamais !. Vraiment c'est adorable !</p>	<p>BEAUTREILLIS Uralmunk végtelen lesz! Valóban, ez csodálatos!</p>
<p>SALADIN, à <i>Beautreillis et à Malicorne</i> Nous aurions gagné, mais...</p>	<p>SALADIN, <i>Beautreillis-nek és Malicorne-nak</i> Már győztünk volna, de...</p>
<p>MALICORNE Comment ! pourquoi ce « mais » ?</p>	<p>MALICORNE Hogyan! mit jelent ez a „de”?</p>
<p>BEAUTREILLIS Ah quel malheur, un « mais » !</p>	<p>BEAUTREILLIS Ah, milyen kár ez ilyen „de”!</p>
<p>SALADIN, à <i>tous deux</i> Mais... je vois un nuage.</p>	<p>SALADIN, <i>kettejüknek</i> De... egy aggasztó felhőt látok közeledni.</p>
<p>MALICORNE Ciel ! il voit un nuage !</p>	<p>MALICORNE Egek! egy felhőt lát közeledni!</p>
<p>SALADIN Je prévois un orage... Mais peut-être il présage...</p>	<p>SALADIN Vihar érkezését érzem... De talán mindez csak azt jelzi előre, hogy...</p>
<p>BEAUTREILLIS Ah! bon! voici l'orage...</p>	<p>BEAUTREILLIS Ah! remek, íme a vihar...</p>
<p>BEAUTREILLIS ET MALICORNE Dites ce qu'il présage !</p>	<p>BEAUTREILLIS és MALICORNE Mondja, mit jelez előre?</p>
<p>SALADIN Mais peut-être il présage Le retour du soleil !</p>	<p>SALADIN De talán mindez csak azt jelzi előre, Hogy a Nap újra felragyog!</p>
<p>MALICORNE ET BEAUTREILLIS Le retour du soleil !</p>	<p>MALICORNE és BEAUTREILLIS Hogy a Nap újra felragyog!</p>
<p>TOUS LES TROIS Le ciel renaît vermeil !</p>	<p>MINDHÁRMAN Az ég pirosposzsgásan születik újjá!</p>

<p>SALADIN Suivez bien mon conseil.</p> <p>BEAUTREILLIS ET MALICORNE Qu'il est de bon conseil !</p> <p>TOUS LES TROIS. Oui, c'est le soleil !</p> <p>BEAUTREILLIS C'est bien le soleil !</p> <p>MALICORNE Voilà le soleil !</p> <p>Reprise de l'ensemble MALICORNE, BEAUTREILLIS, SALADIN Ah ! qu'un doux ami cause d'allégresse !</p> <p>On peut se fier à son noble cœur, À vous obliger, toujours il s'empresse. Il n'a de souci que votre bonheur ! A vous obliger, vous ménager, vous protéger dans le danger, toujours il s'empresse, quel noble cœur ! Quel bienfaiteur ! Tel est mon cœur ! Vraiment c'est un bienfaiteur ! Vraiment c'est un noble cœur !</p>	<p>SALADIN Kövessék pontosan tanácsaim!</p> <p>BEAUTREILLIS és MALICORNE Hiszen milyen remek tanácsok!</p> <p>MINDHÁRMAN Igen, ez a Nap!</p> <p>BEAUTREILLIS Ez bizony a Nap!</p> <p>MALICORNE Íme, a Nap!</p> <p>Az együttes ismétlése MALICORNE, BEAUTREILLIS, SALADIN Ah! hogy ilyen drága barátnak köszönhetem boldogságom! Büszke lehetek nemes szívére, Máson sem dolgozik, minthogy lekötelezzen, Csak boldogságunkkal törődik! Hogy lekötelezzen, hogy segítsen, Hogy a veszélyben védelmezzen, Máson sem dolgozik, minő nemes szív! Minő jótévő! Az én szívem már csak ilyen! Valóban jótévő! Valóban nemes szív!</p>
<p>Nº 9 bis Récitatif SALADIN Je me délecte en vous servant tous les deux,</p> <p>Ma joie est complète, Mais je vais saluer notre soleil levant,</p> <p>Cette mignonne Arlette.</p> <p>BEAUTREILLIS Que ma fille Diane a prise dans les bois Comme on cueille une fleur !</p> <p>MALICORNE C'est un joli minois.</p> <p>SALADIN Elle est notre idole, le Duc en raffole.</p>	<p>Nº 9 bis Recitativo SALADIN Nagy öröm, hogy mindkettőjüket szolgálhatom, Boldogságom teljes így; De most megyek, hogy köszöntsem felkelő Napunk Eme csinos kis Arlette-et.</p> <p>BEAUTREILLIS Akit látom, Diána úgy szedett fel az erdőben, Ahogyan más virágokat gyűjt!</p> <p>MALICORNE Szép arcocska.</p> <p>SALADIN Ő a mi bálványunk, a herceg rajong érte.</p>

BEAUTREILLIS
En tout bien tout honneur !

SALADIN
Il trouve que sa candeur
A de la saveur,
Et cette innocente
Est toute puissante.

SALADIN
Eh ! mais c'est Simone, sa tante.
Entre, Simone, entre sans peur,
Le palais est en liesse !

SIMONE, *d'un ton sauvage*
Je viens chercher ma nièce

MALICORNE, BEAUTREILLIS ET SALADIN
Hein ! Arlette !

SIMONE
Je veux la reprendre !

MALICORNE, BEAUTREILLIS et SALADIN
Pourquoi ?

SIMONE
Parce qu'en revenant chez moi
Thibaut m'a réclamé sa cousine qu'il aime.

SALADIN
Tu veux Arlette ?

SIMONE
À l'instant même !

SALADIN
Jamais on ne te la rendra !

SIMONE
Mais Thibaut en mourrait !

SALADIN
Il se consolera !

BEAUTREILLIS
Természetesen csak teljes tisztelettel!

SALADIN
Azt mondja, tisztasága neki
Különleges ízt kölcsönöz,
És ártatlansága
Egyenesen mindenhatóvá teszi!

SALADIN
Eh, éppen itt van Simone, a nénje!
Lépj be Simone, lépj be félelem nélkül,
A palota most fürdik az örömben!

SIMONE, *vad hangon*
Unokahúgomat keresem.

MALICORNE, BEAUTREILLIS és SALADIN
Hogyan! Arlette-et?

SIMONE
Vissza akarom kapni őt!

MALICORNE, BEAUTREILLIS és SALADIN
Miért?

SIMONE
Hogy visszatérjen hozzám:
Thibaut hiányolja szeretett kuzinját.

SALADIN
Arlette-et akarod?

SIMONE
Mégpedig azonnal!

SALADIN
Soha nem kapod vissza!

SIMONE
De Thibaut abba belehal!

SALADIN
Majd csak megvigasztalódik!

<p>N° 10 Couplets SIMONE I. Se consoler ! Il se peut qu'on oublie, Quand on est grand seigneur ! Changeant d'amours, aux plaisirs de la vie On peut jeter son cœur ! Sous d'autres cieux, de ces cruels orages, Vous fuyez les éclats, Mais les douleurs de nos amours sauvages Ne se consolent pas !</p> <p>II. Se consoler ! Parfois le chasseur trouve Un loup dans le hallier ! Quand il le tue, est-ce qu'on voit la louve S'enfuir et l'oublier ? Ses hurlements font trembler nos ombrages, Elle court au trépas ! Non, les douleurs de nos amours sauvages Ne se consolent pas !</p>	<p>N° 10 Strófák SIMONE I. Vigasztalódni! Lehetséges a felejtés, Amikor valaki nemesúr! S váltogathatja szerelmét, az élet örömei közé Vetheti szívét! Más égbolt alá menekülhet az itteni vihar elől, Megszökve annak dühétől, Ám a mi vad szerelmünk fájdalmai Soha nem enyhülnek!</p> <p>II. Vigasztalódni! Néha, mikor a vadász Farkasra lel a bozótban s Megöli azt, látjuk vajon a farkas párját Elfutni és felejtetni? Dehogy: vonításától reszket az erdő S a nőstény inkább pusztulásba rohan! Nem, a mi vad szerelmünk fájdalmai Soha nem enyhülnek!</p>
<p>N° 10 bis Récitatif SALADIN Comment Arlette aimerait-elle ton fils, un paysan ?</p> <p>SIMONE Elle aimait bien Jean de Nivelles !</p> <p>SALADIN Jean ! elle aimait ce Jean ! Ce rustre bouffi d'audace Qui m'osa braver !</p> <p>SIMONE Mais il a disparu...</p> <p>SALADIN Je l'ai fait enlever !</p> <p>SIMONE Vous ?</p> <p>SALADIN Je t'en débarrasse, Je le garde en prison !</p>	<p>N° 10 bis Recitativo SALADIN Hogyan, Arlette tán szereti fiadat, ki csupán egy paraszt?</p> <p>SIMONE Arlette Jean de Nivelles-t biztosan szereti!</p> <p>SALADIN Jean! ő Jean-t szeretné? Azt a merészségtől eltelt bugrist, Aki ki merte hívni haragom?</p> <p>SIMONE De aztán eltűnt...</p> <p>SALADIN De én elfogtam őt!</p> <p>SIMONE Ön!</p> <p>SALADIN Meggzabadítalak tőle, mert Börtönömben őrzöm őt!</p>

SIMONE
Ah ! merci, Monseigneur ! car elle l'aime
encore,

SALADIN
Arlette ?

SIMONE
Elle l'adore,
Et c'est pour lui qu'elle reste à Dijon,
Elle l'attend sans doute !

SALADIN
Si ce Jean l'appelait ?

SIMONE
Elle irait, elle irait partout pour lui !

SALADIN, *à part, en raillant*
Bon ! ce soir, il l'appellera !
Et je me trouverai, par hasard, sur sa route !

LE PAGE, *accourant*
Messeigneurs, il se passe un grave événement !
Notre Seigneur le Duc, terrible de colère,
Ce matin, exilait son fils !

BEAUTREILLIS
Tu dis ?

SALADIN
Comment ?

MALICORNE
Ah ! je triomphe enfin !

LE PAGE
Le Comte, solitaire, abandonné, partait,
Quand Arlette accourant, lui crie, riant et
pleurant :
« Monseigneur, venez vite, embrasser votre
père ! »

MALICORNE
Tu dis ?

SALADIN
Comment ?

SIMONE
Ah! köszönöm, nagyuram! mert a lány még
mindig szereti őt,

SALADIN
Arlette?

SIMONE
Imádja őt,
Egyedül miatta marad Dijonban,
Szüntelenül őt várja!

SALADIN
S ha Jean hívná őt?

SIMONE
A lány elmenne érte bárhová!

SALADIN, *félre, gúnyosan*
Remek! ma este Jean hívni fogja a lányt,
Ki majd útján véletlenül velem találkozik!

AZ APRÓD, *sietve*
Uraim, súlyos esemény történt!
Hercegurunk, szörnyű haragjában
Ma reggel számúzta fiát!

BEAUTREILLIS
Mit mondasz?

SALADIN
Hogyan?

MALICORNE
Ah! végre diadalmaskodom!

AZ APRÓD
A gróf magányosan, elhagyatottan távozott,
Mikor Arlette hozzá sietve így kiáltott,
egyszerre nevetve és sírva:
„Nagyuram, jöjjön sietve, ölelje meg
édesapját!”

MALICORNE
Mit mondasz?

SALADIN
Hogyan?

<p>BEAUTREILLIS Il ne l'a pas chassé !</p> <p>LE PAGE Arlette avait redit, de sa voix la plus tendre, Un conte du temps passé : « Un meunier et son fils qui ne peuvent s'entendre Au grand plaisir de tous leurs ennemis... » Et le Duc a compris !</p> <p>MALICORNE, BEAUTREILLIS ET SALADIN Cette Arlette peut tout, elle peut tout !</p> <p>SALADIN, <i>au Page</i> Tu chercheras Arlette, Et tu lui diras en cachette, D'un air mystérieux, ces mots... Mais la voici ! suis-moi !</p> <p>LA PAGE Comme elle est belle !</p> <p>SIMONE Je ne sortirai pas de leur palais, sans elle !</p> <p>MALICORNE Je deviens soucieux.</p>	<p>BEAUTREILLIS Végül így nem kergette el fiát!</p> <p>AZ APRÓD Arlette elmondott neki, a leglágyabb hangon, Egy régmúltbeli mesét: „Egyszer egy molnár és fia, kik nem értették meg egymást, Ellenségeik nagy örömére...” S a herceg megértette a célzást!</p> <p>MALICORNE, BEAUTREILLIS és SALADIN Ez az Arlette mindent, de mindent tud!</p> <p>SALADIN, <i>az apródnak</i> Keresd meg Arlette-et, S mondd neki lopva, Titokzatos hangon, e szavakat... De éppen ő jön! kövess!</p> <p>Az APRÓD Milyen szép is e lány!</p> <p>SIMONE Én pedig nem távozom e palotából nélküle!</p> <p>MALICORNE Kezdek aggódni.</p>
<p>N° 11 Chœur, Scène et Fabliau</p> <p><i>(Entrée d'Arlette. Elle est entourée de courtisans, de dames de la cour et de pages.)</i></p> <p>CHŒUR Sur tes pas, charmante Arlette, Tout est lumière et tout sourit, Ton regard met tout en fête, Comme un doux printemps qui fleurit.</p> <p>SALADIN Salut à vous, gentille Arlette.</p> <p>MALICORNE Salut !</p> <p>BEAUTREILLIS Salut !</p>	<p>N° 11 Kórus, Jelenet és Fabliau</p> <p><i>(Arlette belépője. Udvaroncok veszik körül, udvarhölgyek és apródok.)</i></p> <p>KÓRUS Lépteid nyomán, bájos Arlette, Minden fénybe borul, minden mosolyog, Pillantásod ünnepet varázsol, Miképpen a gyengéd tavasz virágot fakaszt.</p> <p>SALADIN Üdv Önnek, bájos Arlette.</p> <p>MALICORNE Üdv!</p> <p>BEAUTREILLIS Üdv!</p>

ARLETTE

C'est trop d'honneur.

SALADIN

Vous avez donc pris la baguette
De quelque fée ?

ARLETTE

Ah ! le moqueur !

MALICORNE

Il fallait un pouvoir magique
Pour calmer le Duc irrité.

ARLETTE, *simplement*

J'ai chanté.

BEAUTREILLIS

Pour rendre à son âme héroïque
La confiance et la bonté ?

ARLETTE

J'ai chanté !

SALADIN

Pour mettre le palais en fête,
Pour nous apporter la gaîté,
Arlette, qu'avez-vous chanté ?

ARLETTE

Ce qui me passait par la tête !

Fabliau

ARLETTE

Dans le moulin du grand meunier,
On vient d'une lieue à la ronde ;
Père et garçon sont au grenier,
Sachant contenter tout le monde.
Aussi, tout est joie au moulin,
Et dans les aubes de la roue
L'eau monte, retombe et se joue,
Accompagnant de son refrain
Les douces chansons du matin.
Dans la blanche écume,
Qu'emporte le vent,
Le soleil allume
Rubis, diamant !
Et l'eau dit gaîment :
« Tourne, ah ! tourne encore,

ARLETTE

Túlságosan is megtisztelnek!

SALADIN

Magához vette volna talán varázspálcáját
Valamelyik tündérnek?

ARLETTE

Ah! gúnyoljon csak!

MALICORNE

Varázserő kellettett ahhoz,
Hogy megnyugtassa a felindult herceget!

ARLETTE, *egyszerűen*

Énekeltem.

BEAUTREILLIS

S így vissza tudta adni hős lelkének
A bizodalmat és jóságot?

ARLETTE

Énekeltem!

SALADIN

Hogy ünneplővé változtassa palotánkat,
Hogy boldogságot hozzon szívünkbe, árulja el,
Arlette, mit énekelt?

ARLETTE

Csak azt, ami átfutott az elmémen!

Vers

ARLETTE

Egy vén molnár nagy malmában,
Ahová az emberek messzi vidékről érkeznek,
Apa és fiú dolgoznak a padláson,
Hogy mindenkinek kedvére tegyenek.
Minden csupa öröm a malomban
S a malom keréklapátjain át
A víz felszáll, lehull és játszik,
Közben kísérve refrénjét
A reggeli csendes éneknek.
A hófehér habokban,
Melyeket a szél felragad,
A napfény lángragyújt
Rubint s gyémántokat!
A víz így szól jókedvűen:
„Fordulj, ah! fordulj még,

<p>Du soir à l'aurore, Ma voix t'accompagnera ! Sous ta caresse, mes flots Disent au loin aux échos Tes chansons, tes travaux ! » Le grand meunier par male-chance À la tête près du bonnet. Sa vertu n'est pas patience Et, pour un mot pris en offense, Il a chassé le garçonnet ! Hélas, la roue est arrêtée ! Plus de farine, ni froment, Et par le silence attristée, L'eau ne chante plus maintenant ! Les autres meuniers de sourire, Et de se dire : « Pour nous tout va bien ! » Adieu, les beaux jours de naguère ; Le père et le fils sont en guerre Et le grand meunier ne moudra plus rien ! Mais voyez donc devant la porte Du vieux moulin, là, sans façon, Qui donc s'embrasse de la sorte ? Eh ! c'est le père et le garçon ! C'est jour de fête, La paix est faite, Leurs deux cœurs sont à l'unisson ! Et dans les aubes de la roue L'eau monte, retombe et se joue Et va redisant son refrain. « Tourne, ah ! tourne encore !, etc. »</p>	<p>Estétől hajnalig, A hangom elkísér majd! Simogatásod alatt folyamaim Messze innen is beszélnek a visszhangnak Dalodról s munkádról!” A vén molnár, balszerencsés módon, Felettébb forrófejű volt, Nem volt erénye a türelem És egyetlen rossz szó miatt Elűzte otthonából fiát! Ó, jaj, megállt a malomkerék! Nincs többé liszt itt, sem búza, S a szomorú némaságban Immár a víz sem dalol tovább! A többi molnár somolyog, És Így szól: „Ez csak jó nekünk!” Ég veled, elmúlt szép napok, Apa és fiú háborúban állnak, Így a vén molnár nem örül többé! De nézzétek csak, kapuja előtt A vén malomnak, ott, önfeledetten ugyan Ki ölelkezik így? Eh! ki más lenne, mint apa és fia! Ünnepnap a mai, Szent ismét a béke, A két szív hangja ismét közös! S a malom keréklapátjain át A víz felszáll, lehull és játszik, Közben kísérve refrénjét. „Fordulj, ah! fordulj még, stb.”</p>
<p>N° 11 bis Récitatif UN HÉRAULT, <i>annonçant</i> Monsieur de Charolais ! MALICORNE, <i>à part</i> Triomphant ! <i>(Tout le monde s'incline sur le passage du Comte.)</i> CHAROLAIS, <i>railleur</i> Il me semble que je retrouve des amis ! LES SEIGNEURS Nous mettons à vos pieds, Monseigneur, tous ensemble, nos dévouements.</p>	<p>N° 11 bis Recitativo EGY HÍRNÖK, <i>kihirdető</i> Charolais nagyúr! MALICORNE, <i>félre</i> Diadalmasan! <i>(Mindenki meghajol a gróf útjában.)</i> CHAROLAIS, <i>gúnyosan</i> Úgy tűnik, ismét megtaláltam barátaim! AZ URAK Alázatosan lábad elé vetjük, Nagyurunk, mindannyian együtt, szolgálatkészségünk!</p>

CHAROLAIS

Qui se sont raffermis !
Il ne m'était resté personne
Qu'Arlette !
Approche donc, mignonne...

ARLETTE

Moi !

CHAROLAIS

Ces messieurs te laisseront passer
Et donne-moi ta main que je veux embrasser.
(*S'adressant à Malicorne*)
C'est pour vous Monseigneur, qu'on donne
cette fête !
Je la voudrais brillante à vous tourner la tête !
Si j'y réussis mal, vous voudrez m'excuser.
Car vous n'êtes venu que pour vous amuser.

MALICORNE

Permettez !...

CHAROLAIS, *sévèrement*

Passez, Monseigneur !

MALICORNE, *à part*

Il me berne !

CHAROLAIS

À vous tout l'honneur !

(*Le cortège se dirige vers la salle du festin. Arlette est restée en scène.*)

LE PAGE, *bas à Arlette*

Un paysan, mademoiselle, demande à vous parler.

ARLETTE

Son nom ?

LE PAGE

Jean de Nivelles !

ARLETTE

Quoi ? lui ! va le chercher !

LE PAGE

Il est contraint à se cacher

CHAROLAIS

Hogy megerősödött az!
Számomra immár senki sem maradt,
Csak Arlette!
Jöjj közelebb, kedvesem...

ARLETTE

Méghogy én?

CHAROLAIS

Ezen urak át fognak engedni téged,
Add nekem kezed, melyet megcsókolnék.
(*Malicorne-hoz fordul*)
Ön miatt, jó uram, Ön miatt rendeztük eme
ünnepet:
Ragyogása által el szeretném kápráztatni Önt!
S ha nem sikerült, bocsássa meg nekem,
Hiszen csak azért jött, hogy szórakozzon itt.

MALICORNE

Engedje meg nekem!...

CHAROLAIS, *szigorúan*

Lépjen tovább, uram!

MALICORNE, *félre*

Kinevet engem!

CHAROLAIS

Minden tisztelem az Öné!

(*A kíséret a díszterem felé indul. Arlette a színen marad.*)

AZ APRÓD, *halkan, Arlette-nek*

Egy jobbágy kíván Önnel beszélni, kisasszony.

ARLETTE

Neve?

AZ APRÓD

Jean de Nivelles!

ARLETTE

Hogyan? ő az! menj, keresd meg!

AZ APRÓD

Kénytelen elrejtőzni,

<p>Et vous attend à la tourelle des remparts !</p> <p>ARLETTE Il a recours à moi... J'y vais !</p> <p><i>(Elle sort.)</i></p> <p>SALADIN, <i>entrant</i> Et maintenant, tu m'appartiens, ma belle ! Ce Jean de Nivelles n'était pas digne de toi, Il vous faut un seigneur, ma belle demoiselle. <i>(Saladin fait quelques pas et se trouve en face de Jean.)</i> Jean !</p> <p>JEAN Oui, vous comptiez trop sur vos prisons.</p> <p>SALADIN C'est lui !</p> <p>JEAN J'ai mon épée aujourd'hui !</p> <p>SALADIN Ton nom ?</p> <p>JEAN Si pour vous battre il faut qu'on vous le donne, Vous ne pourrez du moins le redire à personne, Car je vais vous tuer !...</p> <p>SALADIN, <i>railleur</i> Prenez mieux vos moments ; Je vais parler d'amour avec la favorite... Arlette.</p> <p>JEAN Arlette !</p> <p>SALADIN Eh ! oui ! vous savez bien.</p> <p>JEAN Tu mens !</p>	<p>Ezért a sáncok vártornyanál várja Önt!</p> <p>ARLETTE Szüksége van a segítségemre... Sietek!</p> <p><i>(Távozik.)</i></p> <p>SALADIN, <i>belépve</i> És most már a kezemben vagy, szépségem! Ez a Jean de Nivelles nem volt méltó hozzád: Neked egy igazi úr kell, szép kisasszonyom! <i>(Saladin néhány lépést tesz, majd szembe találja magát Jean-nal.)</i> Jean!</p> <p>JEAN Igen, Ön túlságosan bízott börtöne falaiban.</p> <p>SALADIN Ez ő!</p> <p>JEAN És most nálam van kardom is!</p> <p>SALADIN Neved?</p> <p>JEAN Akár meg is adhatom nevem Önnek, Úgysem mondhatja már tovább senkinek, Mert most meg fogom ölni Önt!...</p> <p>SALADIN, <i>gúnyosan</i> Válasszon erre jobb pillanatot; Most éppen szerelmi légyottra készülök kedvesemmel... Arlette-el.</p> <p>JEAN Arlette!</p> <p>SALADIN Nos, igen! Ön jól tudja!</p> <p>JEAN Hazudsz!</p>
--	---

<p>SALADIN Elle m'attend... alors battons-nous vite !</p> <p>JEAN Misérable !</p> <p>JEAN ET SALADIN Allons ! sortons !</p> <p><i>(Au moment où ils sortent, Simone paraît, s'avance doucement et les suit. Diane paraît.)</i></p> <p>DIANE Je suis seule à présent... Ah ! si j'osais invoquer cette Mandragore !</p> <p>Voici des fleurs et puis encore des lumières ! Si je disais la prière, Jean pourrait peut-être à mes yeux paraître ! Cherchons ! mais je l'oublie !... Hier, je la savais !</p>	<p>SALADIN Ő vár rám... szóval siessünk a harccal!</p> <p>JEAN Nyomorult!</p> <p>JEAN és SALADIN Menjünk ki, siessünk!</p> <p><i>(Abban a pillanatban, amikor kimennek, Simone jelenik meg, előrejön és csendben követi őket. Diane jelenik meg.)</i></p> <p>DIANE Egyedül vagyok itt... Ah! bárcsak elég bátor lettem volna a mandragórát használni! Íme a virágok, még gyertyafény is van elég! Ha elmondanám az imádságot, Jean talán meg is jelenne előttem! Idézzük fel! de sajnós, már elfelejtettem!... Tegnap még emlékeztem rá!</p>
<p>N° 12 Duo ARLETTE, <i>entrant</i> Je n'ai trouvé personne, hélas ! Jean de Nivelles ne pense plus à moi !</p> <p>DIANE Arlette !</p> <p>ARLETTE Qui m'appelle ?</p> <p>DIANE Arlette, j'ai recours à toi !</p> <p>ARLETTE Je suis à vous, mademoiselle, À vous qui pour l'enfant des champs Avez fait la vie aussi belle ! Je suis à vous, mademoiselle, À vous dont les soins si touchants M'ont su protéger des méchants. Je suis à vous, mademoiselle !</p> <p>DIANE, <i>à Arlette</i> Viens et baissons la voix ! <i>(mysterieusement)</i></p>	<p>N° 12 Duett ARLETTE, <i>belépve</i> Nem volt ott senki sem, ó jaj! Jean de Nivelles nem gondol már rám!</p> <p>DIANE Arlette!</p> <p>ARLETTE Ki szólít engem?</p> <p>DIANE Arlette, szükségem van a segítségedre!</p> <p>ARLETTE Az Öné vagyok, kisasszony, Az Öné, aki nekem, a mezők gyermekének Egykor megszépítette az életét! Az Öné vagyok, kisasszony, Az Öné, kinek gondoskodása Egykor megóvott a gonosz emberektől. Az Öné vagyok, kisasszony!</p> <p>DIANE, <i>Arlette-nek</i> Jöjj, beszéljünk halkan! <i>(titokzatosan)</i></p>

Simone a cueilli dans les bois,
À la lune nouvelle...

ARLETTE
La mandragore.

DIANE
Ah ! tu le sais aussi !

ARLETTE
Pour ceux qui veulent être aimés !

DIANE
La voici.
Tu la reconnais ?

ARLETTE
Oh oui, je me rappelle !

DIANE
Simone a dit : « Dressez une chapelle...

ARLETTE
Entourez-la de fleurs des prés. »

DIANE, *apportant des fleurs*
Voici des trèfles empourprés.

ARLETTE
Et la douce marjolaine
Que vont chercher dans la plaine
Les amoureux.

DIANE
Et maintenant des lumières,
Pour éclairer nos mystères
De leurs feux.

ARLETTE, *allumant les cierges*
C'est cela !

DIANE
Disons la prière
Qu'enseignait la sorcière !

ARLETTE
Répétez comme moi !

Simone az erdőben összegyűjtötte
Az újhald fényénél...

ARLETTE
A mandragórát.

DIANE
Ah! hát te is tudsz róla!

ARLETTE
Azoknak való, kik szeretnének szeretve lenni!

DIANE
Így igaz.
Felismered?

ARLETTE
Ó igen, emlékszem!

DIANE
Simone azt mondta: „Kis oltárt emeljeteK...

ARLETTE
VegyéteK körül szorosan virágokkal.”

DIANE, *virágokat hozva*
Íme, bíbor lóhere.

ARLETTE
És az édes majoránna,
Melyet a mezőn lelnek
A szerelmesek.

DIANE
És most a gyertyákat,
Hogy megvilágítsák varázslatunkat
Fényükkel.

ARLETTE, *meggyűjtva a gyertyákat*
Itt is van!

DIANE
Mondjuk el az imát,
Melyet a boszorkány tanított!

ARLETTE
Ismételd utánam!

DIANE

Je dirai comme toi !

ARLETTE

Mandragore charmée,
Fais que je sois aimée.
Fais que mon regard attire le sien,
Que sa voix réponde à la mienne...

DIANE, *répétant*

Mandragore charmée,
Fais que je sois aimée,
Fais que mon regard attire le sien,

ENSEMBLE

Que par ton pouvoir au-devant du mien
Son cœur vienne !
Ciel ! il semble,
Ô terreur !
Que je tremble !
Que j'ai peur !
Qui fait naître
Tant d'effroi !
Dans mon être
Quel émoi !

ARLETTE

Allons,
Reprenons.

ENSEMBLE

Mandragore charmée, etc.

DIANE, *à part*

Pouvoir mystérieux,
Fais que celui que j'aime,
Apparaisse à mes yeux !

ARLETTE

Suivant l'usage accoutumé,
Piquez au cœur de la racine
Avec l'épingle fine
Le nom du bien-aimé.

DIANE, *tenant un papier*

Le voici !

DIANE

Utánad mondom!

ARLETTE

Csodás Mandragóra,
Add, hogy szeretve legyek,
Add, hogy pillantásom vonzza az övét,
Hogy hangja feleljen az enyémre...

DIANE, *ismételve*

Csodás Mandragóra,
Add, hogy szeretve legyek,
Add, hogy pillantásom vonzza az övét,

EGYÜTT

Hogy hatalmad által szívemre
Az ő szíve találjon!"
Egek, olyan, mintha...
Ó, rettenet!
Mennyire reszketek!
Hogy félek!
Ugyan, mi kelthet bennem
Ilyen rémületet?
Egész lényem
Hogy összezavarodott!

ARLETTE

Menjünk,
Ismételjük el.

EGYÜTT

Csodás Mandragóra, stb.

DIANE, *félre*

Titokzatos hatalom,
Add, hogy akit szeretek,
Megjelenjen szemeim előtt!

ARLETTE

Az ősi szokást követve,
Tűzzétek a gyökér szívébe,
Egy finom tű segítségével
Szerelmetek nevét.

DIANE, *egy papírlapot tartva kezében*

Itt van!

ARLETTE

Nous redirons ensemble
La prière...

DIANE

Son nom !... En le lisant je tremble.

ARLETTE, *gaiement*

Celui qu'il faut charmer,
Celui qui doit aimer
C'est ?

(Diane lui montre le parchemin.)

Ah ! Jean, c'était Jean !

DIANE, *ingénuement*

Mais, oui, Jean de Nivelles !

ARLETTE, *à part*

Ah ! je meurs !...

DIANE

Qu'as-tu ?

ARLETTE, *se contenant*

Rien, rien ! (*sanglotant*)

Prions, mademoiselle !

Mandragore charmée,

Est-elle donc aimée ?

Quel doute en mon cœur ?

Oh douleur, elle l'aime !

DIANE

Mandragore charmée,

Fais que je sois aimée,

Que mon cœur

Parle à son cœur.

Dis-lui le secret de mon cœur.

Reprise de l'ensembleARLETTE, *pleurant*

Mandragore charmée,

Fais que je sois aimée,

Que par ton pouvoir au-devant de moi

Son cœur vienne !

Est-elle donc aimée ?

Ah ! mon âme est brisée !

DIANE

Mandragore charmée,

ARLETTE

Mondjuc el együtt újra
Az imádságot...

DIANE

Az ő neve!... Ezt felolvasva reszketek!

ARLETTE, *vidáman*

Akit el kell bűvölnünk

Annak szeretnie kell.

Ki ő?

(Diane megmutatja a pergament.)

Ah! Jean, ez Jean!

DIANE, *ártatlanul*

Igen, Jean de Nivelles!

ARLETTE, *félre*

Ah! meghalok!...

DIANE

Mi van veled?

ARLETTE, *magába fojtva érzelmét*

Semmi, semmi! (*zokogva*)

Fohászkodjunk, kisasszony!

Csodás Mandragóra

E leány hát szeretve van?

Minő kétely támadt szívemben?

Ó, fájdalom, e lány szereti őt!

DIANE

Csodás Mandragóra,

Add, hogy szeretve legyek,

Hogy szívem

Beszéljen az övével.

Mondd el neki szívem titkát!

Az együttes ismétléseARLETTE, *könnyezve*

Csodás Mandragóra,

Add, hogy szeretve legyek,

Hogy hatalmad által szívemre

Az ő szíve találjon!

E leány hát szeretve van?

Ah! lelkem összetört!

DIANE

Csodás Mandragóra,

<p>Fais que je sois aimée, Que par ton pouvoir au-devant du mien Son cœur vienne !</p>	<p>Add, hogy szeretve legyek, Hogy hatalmad által szívemre Az ő szíve találjon!</p>
<p>N° 12 bis Récitatif</p> <p><i>(Jean paraît.)</i></p> <p>ARLETTE ET DIANE C'est Jean ! <i>(à part)</i> Il est venu pour moi !</p> <p>JEAN, <i>apercevant Arlette</i> C'était donc vrai ! <i>(Jean veut s'éloigner.)</i></p> <p>ARLETTE Vous me fuyez ! pourquoi ? <i>(souriant)</i> Ah ! ces riches habits ! Grâce à Mademoiselle J'ai pris rang à la cour, Ma fortune nouvelle... Peut servir un proscrit...</p> <p>JEAN, <i>avec emportement</i> Assez ! assez, vous dis-je ! assez !</p>	<p>N° 12 bis Recitativo</p> <p><i>(Jean jelenik meg.)</i></p> <p>ARLETTE és DIANE Ez Jean! <i>(félre)</i> Eljött értem!</p> <p>JEAN, <i>észrevéve Arlette-et</i> Igaz volt hát! <i>(Jean el akar menni.)</i></p> <p>ARLETTE Ön menekül előlem! miért? <i>(mosolyogva)</i> Ah! biztos e drága ruhák zavarják! A kisasszonynak hála, hogy Udvari rangot nyertem, S mivel újólág nagy szerencse ért... Talán segíthetek egy számúzóttön is...</p> <p>JEAN, <i>haragosan</i> Elég! elég, mondom, elég!</p>
<p>N° 13 Cavatine et Trio</p> <p>JEAN, <i>avec douleur</i> Qu'êtes-vous devenus, ô mes rêves perdus ! <i>(Avec amertume)</i> Pourquoi m'étonner ! Elle est femme ! Elle veut l'éclat et le bruit. L'amour sans pudeur et sans flamme Courant à ce qui la séduit ! Pourquoi m'étonner, elle est femme ! Ah ! Je ne les reverrai jamais, Ces bois pour moi tout remplis d'elle, Où j'allais à l'aube nouvelle, Cherchant l'Arlette que j'aimais ; Je ne vous reverrai jamais !</p> <p>ARLETTE, <i>à part, stupéfaite</i> Qu'a-t-il dit ? quel outrage ! Mon Dieu ! Que croit-il donc de moi ? Quel outrage, mon Dieu ! Tout est fini pour moi !</p>	<p>N° 13 Cavatina és Tercett</p> <p>JEAN, <i>fájdalommal</i> Mivé lettetek, ó elvesztett álmaim! <i>(keserűen)</i> De miért a döbbenet? Ő is csak asszony! Szereti a ragyogást és a harsányságot. A gátlás és igazi láng nélküli szerelem Megtalálja, kinek az való! Miért e döbbenet? Ő is csak asszony! Ah! Soha többé nem látom viszont Az erdőket, melyek számomra csak őt jelentik, Hol egykor, a friss hajnalokon Azt az Arlette-et kerestem, kit szerettem; Soha többé nem látom viszont!</p> <p>ARLETTE, <i>félre, döbbenően</i> Mit mondott? minő sértés! Én Istenem! Ugyan mit hisz ő rólam? Minő sértés, én Istenem! Számomra mindennek vége!</p>

DIANE, *à part*
 Qu'a-t-il dit ?
 Quel outrage ! il l'aime !
 Ah ! cachons mon émoi !

ENSEMBLE
 DIANE

Le ciel lui-même
 Qui voit son erreur,
 D'un cœur qui l'aime
 S'est fait le vengeur.
 De ce cœur qui l'aime
 S'est fait le vengeur.

JEAN

Le ciel lui-même
 Détruit mon erreur.
 Ô rêve que j'aime,
 Sortez de mon cœur !
 Souvenir que j'aime,
 Sortez de mon cœur !

ARLETTE

Le ciel lui-même
 Qui voit ma douleur
 D'un tel blasphème
 Sera le vengeur !
 Oui le ciel lui-même
 Sera le vengeur !

JEAN

Je ne les reverrai jamais,
 Ces bois pour moi tout remplis d'elle,
 Où j'allais à l'aube nouvelle,
 Cherchant l'Arlette que j'aimais ;
 Je ne vous reverrai jamais !
 Pourquoi m'étonner ?
 Elle est femme !

ARLETTE

Que croit-il ?
 Ô douleur !
 Et c'est sa voix cruelle
 Qui nous sépare et pour jamais !
 Quel affront ! hélas ! il peut douter
 De mon âme !

DIANE, *félre*

Mit mondott?
 Minő sértés! hiszen szereti a lányt!
 Ah! rejtjük el érzelmeink!

EGYÜTT
 DIANE

Maga az igazságos ég,
 Ki látja tévedését,
 Az őt szerető szívért
 Bosszút áll majd.
 E szívért, mely őt szereti,
 Bosszút áll majd.

JEAN

Maga az igazságos ég
 Törli el hibám.
 Ó, álom, kit úgy szerettem,
 Távozz most szívemből!
 Émlék, kit úgy szerettem,
 Távozz most szívemből!

ARLETTE

Maga az igazságos ég,
 Ki látja fájdalmamat,
 Egy ilyen gyalázatért
 Bosszút áll majd!
 Ige, maga az igazságos ég lesz, ki
 Bosszút áll majd!

JEAN

Soha többé nem látom viszont
 Az erdőket, melyek számomra csak őt jelentik,
 Hol egykor, a friss hajnalokon
 Azt az Arlette-et kerestem, kit szerettem;
 Soha többé nem látom viszont!
 De miért a döbbenet?
 Ő is csak asszony!

ARLETTE

Ugyan mit hisz ő rólam?
 Ó, fájdalom!
 Az ő kegyetlen hangja az,
 Ki örökre széválaszt minket!
 Minő gyalázat! ó jaj! Kétkedni tud
 Lelkem felől!

<p>DIANE Il revenait pour elle ! Il me dédaigne et je l'aimais ! Ah ! cachons bien cet affront Dans mon âme !</p>	<p>DIANE Ő még visszatér e leányhoz! Engem semmibe vesz, s én őt szerettem! Ah! rejtjük el mélyen e gyalázatot Lelkembe!</p>
<p>N° 13 bis Récitatif ARLETTE Je vous comprends à peine, Mais pourquoi ces regards de mépris et de haine ?</p> <p>JEAN, <i>avec ironie</i> Je vous croyais à la tour des remparts Ne deviez-vous pas vous y rendre ?</p> <p>ARLETTE J'y suis allée...</p> <p>JEAN Eh ! oui ! pour Saladin ! Qui devait vous attendre ?</p> <p>ARLETTE. Comment ? Quoi ! Saladin !</p> <p>JEAN Saladin, oui, vraiment ! Que vous aimez et qui vous aime, Il me l'a dit !</p> <p>ARLETTE, <i>poussant un cri</i> Ah ! c'est lui, lui d'abord Qui vous dira qu'il mentait ! Ici-même À l'instant devant moi, qu'on l'appelle !</p> <p>JEAN Il est mort !</p>	<p>N° 13 bis Recitativo ARLETTE Alig értem Önt: Miért e lenézéssel és gyűlölettel teli pillantások?</p> <p>JEAN, <i>iróniával</i> Azt hittem, a sáncok vártornyánál van most: Nem ott kellene lennie?</p> <p>ARLETTE Oda is mentem...</p> <p>JEAN Nos, igen! Saladin miatt! Neki kellett várnia Önre?</p> <p>ARLETTE. Hogyan? Micsoda? Még hogy Saladin!</p> <p>JEAN Saladin, így bizony! Akit Ön szeret, s ki Önt szereti, Maga mondta nekem!</p> <p>ARLETTE, <i>felsikoltova</i> Ah! ő, ő maga lesz az, Ki mindjárt beismeri, hogy hazudott! Ide, Ebben a pillanatban hívják őt elé!</p> <p>JEAN Ő már halott!</p>
<p>N° 14 Finale BEAUTREILLIS, <i>accourant</i> Fermez toute issue au plus tôt !</p> <p>ARLETTE ET DIANE Grand Dieu !</p> <p>BEAUTREILLIS Des portes qu'on s'assure ! On vient de tuer Saladin d'Anglure,</p>	<p>N° 14 Finálé BEAUTREILLIS, <i>sietve</i> Azonnal zárják el az összes kijáratot!</p> <p>ARLETTE és DIANE Nagy Isten!</p> <p>BEAUTREILLIS Biztos zárt a kapukra! Megölték Saladin d'Anglure-t,</p>

Là, dans les jardins du château !

LES SEIGNEURS

À mort, il faut punir le coupable !
À mort, pour lui qu'on soit implacable !

SIMONE, désignant Jean

C'est lui... c'est lui... Jean de Nivelles !

ARLETTE, DIANE ET LE PAGE

Grand Dieu !

SIMONE

C'est lui !

ARLETTE, DIANE, LE PAGE ET LES
SEIGNEURS

Que dit-elle ?

SIMONE

J'étais là, je l'ai vu !
Saladin est tombé lourdement sur les dalles.

JEAN

Tu sais donc que je me suis battu
Loyalement, avec armes égales !

SIMONE

Je ne sais rien !
(À Jean) Je sais que pour toi, c'est la mort !

Ah ! ma vengeance est prompte.
Apprends ton sort,
C'est l'infâme gibet, seigneur Jean, c'est la
honte !

Reprise de l'ensemble

SIMONE ET LES SEIGNEURS

À mort ! il faut punir le coupable !
À mort, pour lui qu'on soit implacable !
Ici, de son sort que l'on décide,
Justice rapide, frappez sans remords !

ARLETTE, DIANE ET LE PAGE

Il ne peut être coupable.

Eh ! quoi ! la mort ?

Injustement on l'accable !

Veillons sur son sort

Il ne peut être ni lâche ni traître

Amott, a kastély kertjében!

AZ URAK

Halál a vétkesre, meg kell torolni!
Halál rá, most nincs irgalom!

SIMONE, Jeanra mutatva

Ő volt az... ő volt... Jean de Nivelles!

ARLETTE, DIANE és AZ APRÓD

Nagy Isten!

SIMONE

Ő volt az!

ARLETTE, DIANE, AZ APRÓD és AZ URAK

Mit mond?

SIMONE

Ott voltam, mindent láttam! Láttam, amint
Saladin teste lezuhan a kőlapokra!

JEAN

Akkor azt is tudod, hogy megöltem őt, de
Törvényesen, egyenlő lovagi fegyverzetel!

SIMONE

Nem tudok semmit!
(Jean-nak) Annyit tudok rólad, hogy biztos
halálsz!

Ah! bosszúm végre közel van.
Ismerd meg végzeted:
Ez az alantas bitó, Jean nagyúr, ez lesz
szégyenletes halálsz!

Az együttes ismétlése

SIMONE és AZ URAK

Halál a vétkesre, meg kell torolni!
Halál rá, most nincs irgalom!
Itt döntsünk sorsáról,
Gyors ítéletet, sújtsunk le rá kétely nélkül!

ARLETTE, DIANE és AZ APRÓD

Nem lehet vétkes ő!

Ugyan, hogyan? méghogy halál rá?

Igazságtalanul sújtanak le rá!

Örködjünk élete felett, hiszen

Ő nem lehet sem gyáva, sem vétkes!

Ah ! pourquoi la mort !

(Au moment où le cœur se précipite sur Jean, le comte de Charolais paraît au fond, suivi de sa cour.)

CHAROLAIS

Pour un tel crime il faut un exemple éclatant !
Jusqu'où poussera-t-on l'audace ?
Et quels que soient le rang du coupable et sa
race,
Fût-il mon frère, il mourrait !

JEAN

Il attend !
Si telle est votre envie,
Prenez ma vie,
Je n'en ai pas souci.
Mais je veux seulement mourir en
gentilhomme.
Je me nomme...
Jean, duc de Montmorency.

Ensemble

LE CŒUR

Eh quoi ? le duc ici !

ARLETTE

Ô ciel, pitié pour lui.

DIANE

Ô ciel, Montmorency !

SIMONE

Quoi ! le duc, c'est lui !

MALICORNE

Je vais donc le connaître !

CHAROLAIS, *à part*

Duc de Montmorency !

MALICORNE

Le roi Louis, mon maître,
L'a déjà condamné...

CHAROLAIS

Condamné ? pour quel tort ?

Ugyan, hogyan? méghogy halál rá?

(Abban a pillanatban, mikor a tömeg Jean-ra ront, Charolais gróf jelenik meg a színpad mélyén, udvartartása kíséretében.)

CHAROLAIS

Egy ilyen bűn szörnyű büntetést követel!
Ugyan hova sodort merészséged?
Legyen bámi is a bűnös rangja és származása,

Legyen bár fivérem, halál rá!

JEAN

Ő áll a halál elébe!
Ha ennyire vágyik Ön rá,
Vegye el életem,
Mit sem törődöm vele.
De csakis nemesemberként akarok meghalni.

Nevem...

Jean, Montmorency hercege.

Együttes

A KÓRUS

Hogyan? a herceg itt?

ARLETTE

Ó, egek, irgalmat neki!

DIANE

Ó, egek, Montmorency!

SIMONE

Hogyan? a herceg lenne ő?

MALICORNE

Végre megismerem!

CHAROLAIS, *félre*

Montmorency herceg!

MALICORNE

Lajos király, az én uram
Már elítélte őt...

CHAROLAIS

Elítélte? miféle vétek miatt?

MALICORNE, *balbutiant*

Pour... rébellion... à la peine de mort.

CHAROLAIS

Je ne suis pas d'humeur à faire la besogne

Du roi Louis.

MAICORNE

Comment ?

CHAROLAIS

Duc de Montmorency,

Vous êtes libre !...

MALICORNE, *furieux, se précipitant pour l'arrêter*

Hein ?

CHAROLAIS, *le retenant*

Nous sommes en Bourgogne !

Et nous nous connaissons autant que votre roi

En affaires d'honneur et de chevalerie.

Jamais Montmorency n'a forfait, et c'est moi

Qui me porte garant pour votre seigneurie.

Ensemble

ARLETTE ET DIANE

Il est sauvé par sa clémence,

Hélas, il est perdu pour moi !

Ah ! je n'ai plus d'espérance.

Rêve si doux, envolé-toi !

D'un coeur sans espérance.

Rêve si doux, envolé-toi !

JEAN

Hélas ! que me sert sa clémence ?

À moi la vie, et pourquoi ?

J'avais pu croire à ta constance.

Rêve si doux, envolé-toi !

D'un coeur sans espérance.

Rêve si doux, envolé-toi !

BEAUTREILLIS

Un peu plus, c'était la potence !

Il est, quelle folle clémence,

Sauvé, ma foi.

O folle clémence !

il est sauvé, pourquoi ?

MALICORNE, *hebegve*

Az ok... lázadás volt... büntetése pedig halál.

CHAROLAIS

A legkevésbé sem vágyom arra, hogy kedvére tegyek

Lajos királynak.

MAICORNE

Hogyan?

CHAROLAIS

Montmorency herceg,

Ön szabad!

MALICORNE, *örjöngve Jean-ra ront, hogy megállítsa*

Micsoda?

CHAROLAIS, *visszatartva őt*

Most Burgundiában vagyunk!

S nem ismerjük kevésbé az Ön királyánál

A becsület és lovagiasság szabályait.

Montmorency soha nem vétkezett, én vagyok,

Ki kezeskedem személyéért!

Együttes

ARLETTE és DIANE

Ő megmenekült a gróf kegyelme által,

De ó jaj, számomra elveszett!

Ah, nincs már reményem,

Szép álmom, távozz tőlem gyorsan!

Szívémtől mely nélkülözi a reményt,

Szép álmom, távozz gyorsan!

JEAN

Ó, jaj! mit ér számomra a kegyelem?

Visszakapom életem, de mire jó már?

Hihettem volna hűségemben,

Szép álmom, távozz tőlem gyorsan!

Szívémtől mely nélkülözi a reményt,

Szép álmom, távozz gyorsan!

BEAUTREILLIS

Innen már csak egy lépés a vesztőhely!

Ő, ezen örült kegyelem által,

Hitemre, megmenekült!

Ó, örült kegyelem!

Megmenekült, de ugyan mivégre?

SIMONE

Il t'a sauvé par sa clémence.
 Eh bien, pour me venger de toi,
 Bravant ton nom et ta puissance,
 Je ne croirais plus qu'en moi.
 Bravant ta puissance,
 Je ne croirais plus ici qu'en moi.
 Malheur à toi !

CHAROLAIS

S'il pouvait par reconnaissance
 Me donner son bras et sa foi,
 Et si sa haine et sa vaillance
 Me secondaient contre son roi !
 Sa haine et sa vaillance
 Pourraient me venger de son roi !

MALICORNE

Folle clémence !
 Que dira le roi ?
 Mon tourment, hélas ! recommence.
 Il rit de moi !
 Fatale clémence !
 Il rit de moi !

LE CHŒUR

Par sa clémence il est sauvé !
 Ah s'il pouvait à notre duc donner sa foi.

CHAROLAIS, à Jean

Vous, duc, vous resterez à notre cour !

JEAN

Non, non, Monseigneur !

CHAROLAIS

Vous serez grand-maître ou connétable !

JEAN

Non ! non !

CHAROLAIS

Quel titre sera digne de votre nom ?
 Que rêvez-vous de grand et d'enviable ?

JEAN, tristement

Rien. J'ai désappris de rêver,
 Le hasard me conduit selon sa fantaisie,

SIMONE

Ő megmenekült a gróf kegyelme által,
 Nos, legyen: hogy rajta bosszút álljak,
 Nagy neve és hatalma ellenére,
 Nos, csak magamban bízhatok!
 Dacolok hatalmával,
 Mostantól csak magamban hiszek:
 Átok reád!

CHAROLAIS

Ha hálából ő
 Nekem adná karját és hűségét
 S ha gyűlölete és vitézsége
 Engem szolgálna királya helyett!
 Gyűlölete és vitézsége
 Bosszút állhatnának értem királyán!

MALICORNE

Ostoba döntés e kegyelem!
 Mit szól majd a király?
 Szenvédéseim, ó jaj! újrakezdődnek.
 S még ki is nevet engem,
 Ó, végzetes irgalom,
 Még nevet is rajtam!

A KÓRUS

Megmenekült a gróf kegyelme által!
 Ah, bárcsak hercegünknek fogadna hűséget!

CHAROLAIS, Jean-nak

Őn, herceg, udvarunkban marad!

JEAN

Nem, nem, Nagyuram!

CHAROLAIS

Nagymesterem vagy marsallom lesz!

JEAN

Nem! nem!

CHAROLAIS

Milyen tiszt lenne méltó az Ön nevéhez?
 Ugyan miféle nagyságról álmodik?

JEAN, szomorúan

Semmiféléről sem. Elfelejtettem álmodni;
 A vakvéletlen szeszélye sodor magával,

<p>Et je ne sais plus rien que m'en aller !</p> <p>CHAROLAIS Ah ! l'heure serait mal choisie ! <i>(Se tournant vers les seigneurs)</i> Car mon auguste père, en me tendant la main, M'a donné, mes seigneurs, une heureuse nouvelle : La guerre est déclarée et nous partons demain !</p> <p>TOUS La guerre !</p> <p>CHAROLAIS Nous avons, n'est-il pas vrai, soif d'elle ! Du premier au dernier soldat, Nous mourions d'une vie Sans gloire et sans éclat.</p> <p>JEAN, <i>sombre</i> Ah ! je n'ai plus d'amour et n'ai plus de patrie ! Qu'on me donne une compagne !</p> <p>CHAROLAIS Vous aurez mes archers !</p> <p>SIMONE, <i>à part</i> Ah ! il m'échappe encor !</p> <p>CHAROLAIS Chevaliers de la Toison d'Or, Déployez vos bannières, Et faites résonner vos fanfares guerrières !</p> <p>LE CHŒUR Déployez vos bannières, Les enseignes guerrières, De la toison d'or !</p> <p>JEAN, <i>avec élan</i> La gloire est là, nous l'entraînons, La mort n'est rien quand on l'affronte, Et notre vie, à nous, ne compte Que du jour où nous la donnons !</p> <p>CHAROLAIS ET LE CHŒUR La gloire est là, nous l'entraînons, La mort n'est rien quand on l'affronte. Et notre vie à nous ne compte</p>	<p>Csak annyit tudok, hogy távozni szeretnék!</p> <p>CHAROLAIS Ah! erre ugyan nem lenne jó ez a pillanat! <i>(az urak felé fordul)</i> Mivel fenséges atyám, kezét nekem nyújtva, Uraim, nagyszerű hírt tudatott ma velem:</p> <p>Háború! holnap indulunk mindannyian!</p> <p>MINDANNYIAN Háború!</p> <p>CHAROLAIS Nem erre vártunk eddig talán? Az elsőtől az utolsó katonáig, számunkra Az igazi halált oly élet jelentené, Mely dicsőség és diadal nélküli!</p> <p>JEAN, <i>sötéten</i> Ah! nincs többé sem szerelmem, sem hazám! Bárcsak társakat kaphatnék!</p> <p>CHAROLAIS Íjászaim az Ön parancsára várnak!</p> <p>SIMONE, <i>félre</i> Ah! megint kibújik a hálóból!</p> <p>CHAROLAIS Aranygyapjas lovagjaim, Bontsátok ki lobogóitokat, Zendüljenek fel a harci indulók!</p> <p>A KÓRUS Bontsátok ki lobogóitokat, Harci jelét Az aranygyapjas rendnek!</p> <p>JEAN, <i>tűzzel</i> A diadal áll előttünk, azt követjük, Semmiség a halál, ha szembe is jön, S életünk egyetlen jelentőségét nyeri el A napon, mikor feláldozzuk!</p> <p>CHAROLAIS és A KÓRUS A diadal áll előttünk, azt követjük, Semmiség a halál, ha szembe is jön, S életünk egyetlen jelentőségét nyeri el</p>
---	--

Que du jour où nous la donnons !

Ensemble Général

JEAN

Marchons d'une âme fière
Et méprisons la mort.
Je suis votre bannière,
Quel que soit votre sort !
Je défends votre honneur
Votre duc et seigneur,
En guerre !

CHAROLAIS ET LES SEIGNEURS

Marchons d'une âme fière
Et méprisons la mort.
Suivons notre bannière,
Suivons la toison d'or !
Défendons notre honneur,
Notre duc et seigneur.
La guerre !

BEAUTREILLIS ET MALICORNE

Ah ! vraiment c'est la guerre.
Bien cruel est le sort !
Ils déploient la bannière,
Qui sera le plus fort ?
Il y va de l'honneur
De mon maître et seigneur.
En guerre !

ARLETTE, *à Simone*

Simone, emmène-moi
Hélas je l'aime encore !

SIMONE

Il va sous leur bannière
Pour affronter la mort.
Frappe, ô cruelle guerre,
L'ennemi par qui saigne mon cœur.
La guerre !

DIANE

Lui, sous notre bannière !
Dieu, quel sera son sort ?
Fais, ô cruelle guerre
Qu'il ramène la paix à mon cœur.
Je l'aime encor

A napon, mikor feláldozzuk!

Általános együttes

JEAN

Meneteljünk büszke lélekkel,
Vegyük semmibe a halált!
Én leszek zászlóvivőtök,
Akármilyen legyen sorsotok!
Megvédelmezem becsületetek,
Hercegetek és nagyuratok,
Fel, háborúba!

CHAROLAIS és AZ URAK

Meneteljünk büszke lélekkel,
Vegyük semmibe a halált!
Kövessük zászlónkat,
Kövessük az Aranygyapjú jelét!
Védjük meg becsületünk,
Hercegünk és nagyurunk,
Fel, háborúba!

BEAUTREILLIS és MALICORNE

Ah! valóban, ez már a háború!
Milyen kegyetlen is a sors!
Kibontják harci lobogóikat,
Mi lehetne ennél nagyobb fenyegetés?
Ami kockán forog most, az becsülete
Vezéremnek s nagyuramnak!
Fel, háborúba!

ARLETTE, *Simone-nak*

Simone, vigyél magaddal, mert
Ó, jaj, még mindig őt szeretem!

SIMONE

Jeant az ő lobogójuk alatt
Éri majd a halál.
Sújts le rá, kegyetlen háború, sújtsd le
Ellenségem, ki megsebezte szívemet.
Fel, háborúba!

DIANE

Jean az ő lobogójuk alatt!
Istenem, vajon milyen lesz sorsa?
Add meg, kegyetlen háború, add meg, hogy
Visszaadja majd szívem békéjét:
Még mindig őt szeretem!

<p style="text-align: center;">ACTE TROISIÈME</p> <p style="text-align: center;"><i>Un paysage abrupt, coupé de pentes, d'arbres et de rochers. On aperçoit dans le lointain le château de Montlhéry. Au lever du soleil.</i></p>	<p style="text-align: center;">HARMADIK FELVONÁS</p> <p style="text-align: center;"><i>Lejtőktől, fáktól és szikláktól szabdalt, meredek táj. A távolban Montlhéry kastélya látszik. Napkelte.</i></p>
<p>Entr'acte</p>	<p>Felvonásközi zene</p>
<p>N° 15 Scène, Chœur et Strophes</p> <p>UN VIEILLARD Qui l'emporte ? Bourgogne ou le roi notre maître ?</p> <p>PREMIÈRES PAYSANNES Cette femme là-bas nous le dira, peut-être !</p> <p>DEUXIÈMES PAYSANNES Je l'ai vue à côté d'une enfant de vingt ans, Frêle et blonde, marcher avec les combattants.</p> <p>UN VIEILLARD C'est une Bourguignonne, une de ces ribaudes, Marchandes de chansons, artisanes de fraudes, Qui suivent une armée en faisant gain de tout. <i>(Simone descend.)</i> As-tu vu le combat, femme ?</p> <p>LES PAYSANNES As-tu vu le combat ?</p> <p>SIMONE J'étais partout ! Hier à Montlhéry sous les murs du village On se battait, au hasard, avec rage ! On voyait les soldats sans ordre répandus, Quand la nuit apporta sa bienfaitante trêve ! Et ce matin le soleil qui se lève Trouvera Bourguignons et Français confondus, On se groupe, on se compte, et les pertes sont grandes Pour regagner leurs camps, deux à deux ou par bandes, Les uns s'en vont muets et sombres, abattus, Les vainqueurs vont chantant ! là-bas sont les vaincus !</p> <p>UN VIEILLARD Ciel ! les archers du roi ! C'est le duc qui l'emporte.</p>	<p>N° 15 Jelenet, Kórus és Strófák</p> <p>EGY ÖREGEMBER Ki győzött? Burgundia, vagy a mi urunk-királyunk?</p> <p>PARASZTNŐK ELSŐ CSOPORTJA Az a nő ott talán meg tudja mondani!</p> <p>PARASZTNŐK MÁSODIK CSOPORTJA Láttam őt egy húszéves leány oldalán, ki Törékenyen s szőkén a harcosokkal menetelt.</p> <p>EGY ÖREGEMBER Ez a nő burgundiai markotányosné, Dalokat, verseket s tréfákat faragó, Ki a sereget követi, hasznot remélve. <i>(Simone leereszkedik a lejtőn.)</i> Asszony, láttad a csatát?</p> <p>A PARASZTNŐK Láttad a csatát?</p> <p>SIMONE Ott voltam mindenhol! Itt, Montlhéry-nél, a város falai alatt Estek egymásnak véletlenszerűen, de ádázan! Láttam a katonák összevissza menekülését, Majd az éj hozott kegyes fegyverszünetet. Reggel, mikor a Nap felkelt, Burgundiak és franciák összezavarodott Csapatait láttam, amint számbaveszik nagy veszteségeiket, Mellyel visszavonultak táboraikba, párosával vagy csoportokban: Az egyik csapat némán, sötéten, legyőzötten, Ám a győztesek dalolva! s a legyőzöttek ott vannak, alatt.</p> <p>EGY ÖREGEMBER Egek! a király íjászai! A herceg vezeti őket.</p>

(Quelques soldats paraissent au fond silencieux et sombres. Un groupe de soldats Bourguignons entrent gaîment.)

UN VIEILLARD

Ce sont les Bourguignons ! leur succès les transporte.

LES SOLDATS, *gaîment*

C'est un plaisir souverain
De s'être battu la veille,
Quand on s'éveille
Le lendemain !
Se battre c'est merveille !

Strophes

SIMONE

I.

Que me font leurs chants, que me font leurs pleurs ?
Leurs cris de victoire, ou bien leurs douleurs ?
Moi je saurai toujours vendre
Aux garçons le vin joyeux,
Aux fillettes au cœur tendre,
Les philtres des amoureux !
Pour que tout s'efface
Jusqu'à la place
Où sont tombés les combattants,
Il suffit d'un printemps !

LES SOLDATS, *reprennent leur refrain*

C'est un plaisir souverain, etc.

SIMONE

II.

Eh ! que sont les morts, que sont les vivants
À la plaine verte, aux ruisseaux mouvants ?

Le bourgeon qui vous regarde
Vaincre, tomber ou mourir,
Fleurit sans y prendre garde
Quand il lui plaît de fleurir !
Pour que tout s'efface
Jusqu'à la place
Où sont tombés les combattants,
Il suffit d'un printemps !

LES SOLDATS, *reprennent leur refrain*

C'est un plaisir souverain, etc.

(Néhány katona tűnik fel a háttérben, csendesen és sötét tekintettel. Burgundia katonák vidám csapata lép a színpadra.)

EGY ÖREGEMBER

Ezek a burgundiak! győzelmüktől ittasan!

A KATONÁK, *vidáman*

Mennyei boldogság bizony,
A tegnapi harc után,
Mikor felébredünk,
S újra felkelt a Nap!
Csodás győzelem!

Strófák

SIMONE

I.

Ugyan, nekem mi közöm lenne énekükhöz
vagy könnyeikhez,
Diadalukhoz, vagy éppen fájdalmukhoz?
Ami engem illet, mindig el tudom adni
Az ifjaknak a megvidámító borocskát,
S a lángragyúlt szívű lányoknak
A szerelmi bájitalt!
Ahhoz, hogy minden nyoma
Örökre eltűnjön azon helyeknek,
Hol elestek a csatában,
Mindössze egy új tavasz kell!

A KATONÁK, *újrakezdve refrénjüket*

Mennyei boldogság bizony, stb.

SIMONE

II.

Ugyan, mit is érnek az élők, mit a holtak
A zöld mezőhöz, a csörgedező patakhöz
képest?
A rügy, mely látja őket
Győzni, elbukni vagy éppen el is pusztulni,
Mindenképp virágba borul majd, anélkül
Hogy velük törődne!
Ahhoz, hogy minden nyoma
Örökre eltűnjön azon helyeknek,
Hol elestek a csatában,
Mindössze egy új tavasz kell!

A KATONÁK, *újrakezdve refrénjüket*

Mennyei boldogság bizony, stb.

<p><i>(Ils disparaissent tous à la suite des soldats, qui répètent leur refrain ; Simone reste la dernière.)</i></p>	<p><i>(Mindannyian eltűnnek, a refrénjüket ismételtető katonákat követve; Simone marad utolsónak.)</i></p>
<p>N° 15 bis Récitatif</p> <p><i>(Malicorne entre avec précaution.)</i></p> <p>MALICORNE Où sont les Bourguignons ? Où sont les gens de France ? C'est là plus que jamais qu'il faut de la prudence. Je n'ai pas peur ! Mais je voudrais bien savoir si mon maître est vainqueur. Un Bourguignon !</p> <p>BEAUTREILLIS, <i>entrant suivi de Diane</i> Un Français ! Je suis pris ! <i>(le reconnaissant, avec joie)</i> C'est Malicorne !</p> <p>MALICORNE Beautreillis ! avez-vous la victoire ?</p> <p>BEAUTREILLIS Et vous ?</p> <p>MALICORNE Moi, je l'ignore.</p> <p>BEAUTREILLIS Je suis venu, je le déplore, pour plaire à Diane, Au fond je ne suis pas un guerrier...</p> <p>MALICORNE Et moi-donc !</p>	<p>N° 15 bis Récitatif</p> <p><i>(Malicorne lép be, óvatosan érkezik.)</i></p> <p>MALICORNE Hol vannak a burgundiak? S hová lettek a francia nemesek? Itt most elkél az elővigyázatosság, jobban, mint valaha: Bár nem félek, De tudni szeretném, vajon az én uram győzött-e! Egy burgundi!</p> <p>BEAUTREILLIS, <i>Diane-t követve belép a színre</i> Egy francia – fogságba estem! <i>(felismeri őt, örömmel)</i> De ez Malicorne!</p> <p>MALICORNE Beautreillis! Önök győztek vajon?</p> <p>BEAUTREILLIS Vagy Önök?</p> <p>MALICORNE Ami engem illet, fogalmam sincs.</p> <p>BEAUTREILLIS Sajnálattal bevallom, Diane kíséremként jöttem, Hiszen tulajdonképpen nem vagyok katona...</p> <p>MALICORNE Én vajon az lennék?</p>
<p>N° 16 Couplets et Terzetto</p> <p>DIANE Moi ! J'aime le bruit de la bataille, Les grands coups d'estoc et de taille Sur les belles armures d'or ! Dans les nuages de poussière, Je suis le vol de la bannière Qui tombe et se relève encor !</p>	<p>N° 16 Strófák és Tercett</p> <p>DIANE Én viszont rajongok a csatazajért, A kardok éles csengéséért Az arany páncélokön! A porfelhőkben Röppenek a zászlóval együtt, Mely aláhull s újra felemelkedik!</p>

MALICORNE ET BEAUTREILLIS
Mais c'est Bradamante elle-même.
Voyez quel affolement !

DIANE
Ah ! pour celui que j'aime !
Moi, je me battrais gaîment !

Ensemble

DIANE
Vivent la guerre,
Ce jeu que mène le hasard !
Et je maudis ce préjugé vulgaire
Qui nous défend d'y prendre part !
J'aime la guerre ! Vive la guerre !

MALICORNE ET BEAUTREILLIS
Je ne suis pas homme de guerre,
Chacun dans ce monde a sa part ;
Nous dédaignons ce jeu vulgaire,
Jeu de la force et du hasard !
Aimer la guerre ! La sottise affaire !

DIANE
Le fier chevalier sans escorte
Que la lutte acharnée emporte
Trace le sillon de l'éclair !
Son épée est au loin, sans lame,
Il met les couleurs de sa dame
À son lourd gantelet de fer !

MALICORNE ET BEAUTREILLIS
Mais c'est Bradamante elle-même.
Voyez quel affolement !

DIANE
Ah ! pour celui que j'aime !
Moi, je me battrais gaîment !
Ah ! je n'aime que la guerre,
Sans trêve, la guerre,
Le bruit enivrant !
Et l'éclat
Du combat !

MALICORNE ET BEAUTREILLIS
À quoi bon faire la guerre ?
Au diable la guerre !
Le bruit déplaisant !

MALICORNE és BEAUTREILLIS
Hiszen ez Bradamante személyesen:
Nézze, micsoda izgalomba jön!

DIANE
Ah! azért, kit szeretek
Boldogan feláldoznám életem!

Együtt

DIANE
Éljen a háború,
A vakvéletlen játéka!
Átkozom a rút előítéletet,
Mely a nőket távoltartja a harctól!
Szeretem a háborút, éljen a háború!

MALICORNE és BEAUTREILLIS
Nem vagyok a harc embere,
S e világon megvan mindenki helye;
Megvetjük e rút játékot,
A nyers erő s vakvéletlen játékát!
Szeretni a háborút? Milyen ostoba dolog!

DIANE
A büszke lovag egyedül, kíséret nélkül
Veti magát az őrjöngő csatába,
Villám fényét hordozva magán!
Csorbulatlan kardját kivonja,
Szíve hölgyének színeit viseli
Súlyos vaskesztyűjén!

MALICORNE és BEAUTREILLIS
Hiszen ez Bradamante személyesen:
Nézze, micsoda izgalomba jön!

DIANE
Ah! azért, kit szeretek
Boldogan feláldoznám életem!
Ah! mást nem is szeretek, csak a háborút,
Mely nem ismeri a fegyverszünetet, a háborút,
Annak megrészegítő csatazaját,
S ragyogását
A küzdelemnek!

MALICORNE és BEAUTREILLIS
Ugyan, mire jó a háború?
A pokolba vele!
Kellemetlen a csatazaj,

<p>Et l'éclat Du combat !</p>	<p>S ragyogása A küzdelemnek!</p>
<p>N° 16 bis Récitatif MALICORNE, <i>regardant au fond</i> Des Français ! Tout joyeux ! Ah ! que la guerre est douce ! nous sommes les plus forts ! Rendez-vous Beautreillis !</p> <p>BEAUTREILLIS, <i>regardant à son tour</i> Ce sont des Bourguignons ! Bourgogne ! à la rescousse ! (À Malicorne) Je vous fais prisonnier !</p> <p>MALICORNE, <i>il se sauve</i> J'avais mal vu...</p> <p>BEAUTREILLIS Il m'échappe ! C'était ma première prouesse, tant pis ! (Il se met à sa poursuite.)</p> <p>(Entrée d'Arlette)</p> <p>DIANE Qui vient si tristement ? Arlette ! Arlette ici ! Que cherches-tu ?</p> <p>ARLETTE Je vais à ceux que l'on délaisse.</p> <p>DIANE Tu n'as pas oublié Jean de Montmorency !</p> <p>ARLETTE Hier matin, je l'ai vu comme l'aigle qui passe...</p> <p>Le soir il combattait vaillamment, corps à corps. Ce matin je suis lasse de le chercher parmi les morts.</p> <p>DIANE Cette rivalité par trop audacieuse m'offense en me bravant ! Mais aujourd'hui je serai généreuse. (Elle lui tend la main et sort.)</p>	<p>N° 16 bis Recitativo MALICORNE, <i>hátratekintve</i> Franciák! és mind mosolyogva! Ah! milyen édes dolog a háború! hiszen mi vagyunk az erősebbek! Beautreillis, adja meg magát!</p> <p>BEAUTREILLIS, <i>szintén körülnézve</i> Ezek burgundiak! Burgundia tehát megmenekült! (Malicorne-nak) Ön a foglyom!</p> <p>MALICORNE, <i>menekülve</i> Rosszul láttam a dolgot...</p> <p>BEAUTREILLIS Elfut előlem! Pedig ez lett volna életem első hőstette, hogy a fene enné meg! (Üldözőbe veszi.)</p> <p>(Arlette érkezik)</p> <p>DIANE Ki jön itt ilyen szomorúan? Arlette! Arlette itt? Ugyan mit keresel?</p> <p>ARLETTE Megyek gondoskodni a sebesültekről.</p> <p>DIANE Nem felejtetted el Jean de Montmorency-t!</p> <p>ARLETTE Tegnap reggel éppen láttam őt, sasként tovaszállni...</p> <p>Este nemesen küzdött a kézitusában;</p> <p>Ma reggel pedig már belefáradtam abba, hogy a holtak között megtaláljam...</p> <p>DIANE Hogy vetélytársnóm mer lenni, az sértés, mely kihívja haragom! De ma nagylelkű leszek! (Kezét nyújtja neki, majd távozik.)</p>

<p>ARLETTE Elle est heureuse ! il est vivant !</p>	<p>ARLETTE Diane boldog! akkor Jean él!</p>
<p>N° 17 Air ARLETTE Ah ! malgré les douleurs d'une cruelle offense, À l'espoir mon cœur s'est ouvert, Et fort de son amour et de son innocence, Il oublie un instant tout ce qu'il a souffert ! Ah ! reviens dans mon âme, ô rêve d'un bonheur, Qui veut renaître, Et doucement pénètre Tu vas peut-être ranimer mon cœur. Pourrais tu ranimer mon cœur ? Non ! c'en est fait, il m'oublie ! Mais dussé-je y briser ma vie, Je veux encor le voir, entendre encor sa voix, Pour la dernière fois ! Je veux le voir encore, Dût-il me repousser ; De ce cœur qui l'adore, Rien ne peut l'effacer ! C'en est fait ! Je veux l'entendre encore; De ce coeur qui l'adore Rien ne peut l'effacer. Passer et qu'il l'ignore, Mais le revoir encore, Entendre encore sa voix ! C'est le bonheur que j'implore Et pour la dernière fois !</p> <p>Récitatif ARLETTE Ah ! fuyez de mon cœur, espérance insensée ! Mais son image, hélas ! n'en peut être effacée ; Rien que dans ma pensée, Je crois le voir encore ! je le vois, Comme aux jours d'autrefois !</p>	<p>N° 17 Ária ARLETTE Ah! bár kegyetlen sérülés érte fájdalmasan, Mégis nyitva áll szívem, kész remélni, S erősen a szerelemtől s a tisztaságtól Egy pillanat alatt elfelejti szenvedéseit! Ah! térj vissza hát a lelkembe, boldogság szépséges álma, Ki újjászületni vágysz És finoman átjárni szívemet: Talán új erőt is adhatsz neki most. Új erőt adhatsz most szívemnek? Nem, lehetetlen! vége, ő elfelejtett engem! De legyen ára bár az életem, Mégis viszont akarom látni őt, Újra hallani hangját, Még egyszer, utoljára! Viszont akarom látni őt, Taszítson bár el engem: E szívből, mely olyannyira imádja, őt Semmi sem törölheti ki! Bevégeztetett! Újra akarom hallani hangját: E szívből, mely olyannyira imádja, őt Semmi sem törölheti ki! Anélkül, hogy felismerne, odamegyek, Hogy viszontlássam őt, Hogy újra hallhassam hangját! Ez minden boldogság, melyért könyörgök, A legutolsó alkalommal!</p> <p>Recitativo ARLETTE Ah! távozz szívemből, örült remény! De az ő képét, ó jaj! nem tudom kitörölni; Minden gondolatom csak ő, Hiszem, újra láthatom még! s látom is, Mint a hajdanvolt szép napokon láttam!</p>
<p>N° 17 bis Récitatif CHAROLAIS, <i>entrant suivi de seigneurs</i> Je ne suis pas atteint, allez ! on s'inquiète. Rassurez nos amis, allez, j'attends ici.</p>	<p>N° 17 bis Recitativo CHAROLAIS, <i>urai kíséretében belép</i> Sértetlen vagyok, menjenek! sokan nyugtalankodnak: Nyugtassák meg barátainkat felőlem, én itt várok.</p>

<p>(Ils sortent. S'adressant à Arlette, qu'il ne reconnaît pas.) Jeune fille ? (La reconnaissant) Arlette ! est-ce ainsi que je devais te retrouver, Arlette ? pourquoi fuyant notre amitié, as-tu quitté la cour ? Je te jure, mignonne, Si quelqu'un t'a déplu qu'il sera châtié !</p> <p>ARLETTE Oh ! je ne me plains de personne !</p> <p>CHAROLAIS C'est donc un amoureux, pardonne. Je suis un rude batailleur Qui n'entends rien aux blessures du cœur, Et cependant je viens d'être ému malgré moi. Les Écossais du Roi m'entraînaient dans un piège, Où j'étais sans défense...</p>	<p>(Az urak távoznak. Arlette-hez fordulva, kit nem ismer fel.) Leányka, ki vagy? (Felismerve őt) Arlette! hát újra meg kellett találnom téged! Arlette? miért menekültél el barátságom elől, ugyan miért hagytad el az udvart? Esküszöm neked, kedvesem, Ha valaki megbántott, megbüntetem!</p> <p>ARLETTE Ó, nincs okom bárkire panaszkodni!</p> <p>CHAROLAIS Ha szerelmi bánat lenne, bocsáss meg. Nyers katona vagyok, Ki nem sokat ért a szíveken esett sebekhez, De most mégis, magam is feldúlt vagyok: A Király skót lovagjai csapdába csaltak a csatában, Védtelen voltam...</p>
<p>N° 18 Scène et Romance CHAROLAIS Je tombais sous leurs coups, lorsqu'un fier Bourguignon Est accouru sur eux, la visière baissée, Sans insignes, sans rien, qui m'apprenne son nom ! Son armure d'acier, largement entamée, Se brisait en vingt endroits, Il s'en est échappé ces fleurs..., ces fleurs des bois..., Souvenir de la bien-aimée.</p> <p>ARLETTE, à part, très émue Ah ! je les reconnais... Ah ! je vous reconnais, douces fleurs de nos bois!...</p> <p>Romance CHAROLAIS, avec sentiment Il est jeune, il est amoureux ; Pour lui la vie est souriante, Il a le cœur aventureux, Et le jeunesse impatiente ! Mais, vous, petites fleurs des bois,</p>	<p>N° 18 Jelenet és Románc CHAROLAIS Már elhullottam volna csapásaik alatt, Midőn egy büszke burgundi harcos Közéjük rontott, Leeresztett sisakrostéllyal, Címer és minden nélkül, Miből megtudhatnám nevét! Acélpáncélja, melyet Széles vágások hasítottak át, Sok darabra töredezett szét, Csupán ezek a virágok maradtak utána... Eme erdei virágok... Talán emlék lehetett kedvesétől.</p> <p>ARLETTE, félre, nagyon megindultan Ah! felismerlek... Ah! felismerlek titeket, erdők édes virágai!...</p> <p>Románc CHAROLAIS, érzelemmel Fiatal és szerelmes e hős, Számára az élet csupa mosoly, Kalandvagyó szív És türelmetlen fiatalság az övé! De a ti sorsotokul, kis erdei virágok,</p>

<p>Vous qu'il portait sous son armure, Ce sont des larmes que je vois, Et vous trahissez sa blessure. Pour me sauver, rien ne troubla,</p> <p>Son âme, d'audace enflammée, Et cependant, vous étiez là, Qui parliez de la bien-aimée ! Pauvres petites fleurs des bois, Vous qu'il portait sous son armure, Ce sont des larmes que je vois,</p> <p>Et vous trahissez sa blessure.</p>	<p>Kiket ő páncélján visel, Jól látom, hogy könnyek rendeltettek, S nem rejthetitek el előlem sebzett szívetek! Hogy engem megmentsen, keze nem remegett a lovagnak, Lelke merészségtől gyúlt lángra, Mert közben ti ott voltatok szívéen, virágok, S a szerelemről szóltatok neki! Szegény kis erdei virágok, Kiket ő páncélján visel, Számotokra, látom, hogy könnyek rendeltettek, S nem rejthetitek el előlem sebzett szívetek!</p>
<p>N° 18 bis Récitatif ARLETTE, <i>à part</i> C'était lui !</p> <p>CHAROLAIS, <i>la regardant</i> Mais ces fleurs flétries, C'est toi qui les avais cueillies, Tu connais le héros qui m'a sauvé !</p> <p>ARLETTE Non ! non !</p> <p>CHAROLAIS Je le vois à ton trouble même, et je crois deviner son nom.</p> <p>ARLETTE Moi ? personne ne m'aime.</p> <p><i>(Malicorne entre, très important, précédé d'un héraut d'armes.)</i></p> <p>MALICORNE Je viens au nom du Roi comme parlementaire Pour vous offrir la paix ou la guerre.</p> <p>CHAROLAIS, <i>bondissant</i> Vous m'offrez ? Si quelqu'un peut dicter sa volonté, c'est moi ; Notre cousin de France va l'apprendre ! <i>(Il sort, en faisant signe à son escorte de le suivre.)</i></p>	<p>N° 18 bis Recitativo ARLETTE, <i>félre</i> Ez ő volt!</p> <p>CHAROLAIS, <i>ránézve</i> De ezeket a hervadt virágokat Te magad gyűjtötted: Ismered hát az engem megmentő hős nevét!</p> <p>ARLETTE Nem! nem!</p> <p>CHAROLAIS Zavarodat látva meg tudom jósolni az ő nevét...</p> <p>ARLETTE Az én zavaromat látva? hiszen engem senki sem szeret!</p> <p><i>(Malicorne egy fegyveres hírnököt követve, nagyon fontoskodva belép.)</i></p> <p>MALICORNE A Király nevében, mint tárgyaló követ jöttem, Hogy felajánljam Önnek a békét, vagy a háborút!</p> <p>CHAROLAIS, <i>vidáman</i> Hogy felajánljon nekem bármit is? Ha itt kinyilváníthatja valaki akaratát, az én vagyok; S ezt francia kuzinom is hamarosan megtanulja! <i>(Távozik, jelt adva kíséretének, hogy kövessék.)</i></p>

MALICORNE

Ils ne pourront jamais s'entendre !
(*Il va chercher Simone et l'amène mystérieusement au milieu de la scène.*)

Nous sommes seuls, causons vite et très bas !

Tu le hais, ce Jean de Nivelle ?

SIMONE

Oui !

MALICORNE

Voici donc une bonne nouvelle :
Le Roi, qui ne pardonne pas,
A mis Tristan l'ermite à sa poursuite,
Il est là sur mes pas,
Il veut le pendre.

SIMONE, *avec joie*

Comme un simple manant !

MALICORNE

Il ne s'agit plus maintenant que de le prendre !

SIMONE

Eh ! bien ?

MALICORNE

Il est parmi les Bourguignons.

SIMONE

Je sais.

MALICORNE

Il faudrait l'attirer au milieu des Français.
Quel est ce bruit ?

SIMONE

Silence ! ce sont des soldats.

MALICORNE, *regardant*

Les archers de France !
C'est leur bannière,
La voilà !
Que devient Jean dans tout cela ?

SIMONE

Votre roi peut déjà s'apprêter à le pendre !

MALICORNE

Soha nem fogják megérteni egymást!
(*Megkeresi Simone-t és titokzatosan a színpad közepére vezeti.*)

Egyedül vagyunk, beszéljünk gyorsan és nagyon halkán!
Gyűlölöd Jean de Nivelle-t?

SIMONE

Igen!

MALICORNE

Íme, akkor egy jó hír neked:
A Király, ki nem kegyelmez Jean-nak,
Tristan-t bízta meg üldözésével
Ki nyomomban van már,
S fel akarja köttetni őt.

SIMONE, *örömmel*

Mint egy közönséges bűnözőt!

MALICORNE

Most már csak el kell kapnunk őt!

SIMONE

Igen, de hogyan?

MALICORNE

A burgundiak között van valahol.

SIMONE

Ezt tudom.

MALICORNE

Át kell csábítani a franciák közé.
Mi ez a zaj?

SIMONE

Csitt, ezek katonák!

MALICORNE, *körülnézve*

Francia íjászok!
Ez az ő zászlójuk,
Íme, ott!
Mi legyen akkor Jean-nal?

SIMONE

Királyod már készítheti számára a bitót!

<p>MALICORNE Partons !</p> <p><i>(Ils s'éloignent.)</i></p> <p>ARLETTE, <i>qui a tout entendu</i> Ah ! comment le défendre ?</p> <p><i>(Elle se précipite à leur poursuite. Les archets du roi traversent la scène au fond, bannière en tête. Jean apparaît et recule terrifié, en apercevant la bannière de France. Les archets s'éloignent.)</i></p>	<p>MALICORNE Menjünk!</p> <p><i>(Távoznak.)</i></p> <p>ARLETTE, <i>aki mindent hallott</i> Ah! hogyan védhetném meg őt?</p> <p><i>(Utánuk siet. A király íjásza a színpad mélyén állnak, zászlajuk alatt. Jean megjelenik és döbbenet visszahököl, meglátva Francia hon zászlaját. Az íjászok távolodnak.)</i></p>
<p>N° 19 Récit et Stances de la Bannière JEAN J'ai vu la bannière de France ! Je croyais tout braver, quand je bravais la mort, Je ne sentais plus rien, en moi, que ma souffrance ! Riant de la fortune et défiant le sort, Je marchais l'âme haute, au gré de ma vengeance, Mais j'ai vu se dresser la bannière de France ! C'était l'honneur et le devoir, La patrie elle-même ! D'où te vient ton secret pouvoir, Noble et touchant emblème ? Dans tes plis je viens de revoir Tout un passé que j'aime. C'était l'honneur et le devoir, La patrie elle-même ! Ô rêves d'autrefois, qui venez m'assaillir, non, non, non ! Je ne peux pas vous fuir ! J'ai vu revivre sous mes yeux Le doux pays de France, Les verts coteaux, les bois ombreux, Amis de mon enfance, La terre où dorment les aïeux, Reposant leur vaillance ! Je t'ai revu, là, sous mes yeux. Ô doux pays de France, Ô rêves d'autrefois, qui venez m'assaillir, Je ne peux pas vous fuir !</p>	<p>N° 19 Recitativo és a Zászló Strófái JEAN Láttam Francia hon zászlaját! Azt hittem, mindennel dacolok, mikor kihívtam magam ellen a halált, Majd más sem éreztem magamban, mint végtelen fájdalmamat! Nevettem a végzetten, dacoltam a sorssal, Feltüzelt lélekkel indultam, hogy kitöltsem bosszúmat, Ám láttam Francia hon zászlaját kibomlani! Tisztesség volt s kötelesség, Az én hazám maga! Vajon honnan ered titkos hatalmad, te Nemes és megindító jelkép? E lobogó ráncaiban látom megelevenedni Mindazt a múltat, mit szeretek! Tisztesség ez, valamint kötelesség, Az én hazám maga! Ó, egykori álmaim, kik most mind megrohantok, nem, nem, nem! Nem akarok elfutni előletek! Látom újjáéledni szemeim előtt Francia hon édes vidékeit, A zöldellő dombokat s árnyas erdőket, Gyermekkorom barátait, A földet, melyben őseim nyugszanak, Megpihenve hősi tetteik után! Láttalak akkor, ott, szemei előtt, Ó, édes vidékei Francia honnak, Ó, egykori álmaim, kik most megrohantok, Nem akarok elfutni előletek!</p>

<p>N° 19 bis Scène</p> <p><i>(Des soldats français traversent la scène et s'arrêtent à la vue de Jean.)</i></p> <p>SOLDATS Un Bourguignon !</p> <p>JEAN, <i>allant à eux</i> Ah ! les archers du roi !</p> <p>LES SOLDATS Sois fier de ta victoire et laisse-nous !</p> <p>JEAN Pourquoi ? C'est aux vaincus que je vais, et j'envie Ceux qui sont morts, donnant leur vie Pour leur pays et pour leur roi !</p> <p>LES SOLDATS Qui donc es-tu ?</p> <p>JEAN, <i>jetant son épée</i> Redonnez-moi l'épée de France, de douleurs et de larmes trempée ! <i>(On lui donne une épée.)</i> La gloire est inconstante, et peut être usurpée, Mais l'honneur s'acquiert et se garde. Il est là ! <i>(il embrasse l'épée)</i> Maintenant, mes amis, votre main.</p> <p>LES SOLDATS La voilà !</p>	<p>N° 19 bis Jelenet</p> <p><i>(A francia katonák átmennek a színpadon, és Jean-t meglátva megállnak.)</i></p> <p>KATONÁK Egy burgundi!</p> <p>JEAN, <i>feléjük tartva</i> Ah! a király íjásza!</p> <p>A KATONÁK Örvendj győzelmednek, s hagyj minket békén!</p> <p>JEAN Ugyan miért? A legyőzöttekhez tartok, s irigylem Őket, kik meghaltak, életüket adva Szülőföldjükért és királyukért!</p> <p>A KATONÁK Ki vagy te?</p> <p>JEAN, <i>eldobva kardját</i> Adjátok vissza nekem francia kardom, melyet fájdalom és könnyek edzettek! <i>(Egy kardot adnak neki.)</i> A dicsfény állhatatlan, néha bitoroljuk is azt, De a becsület örökké fennmarad, ott is van! <i>(magához öleli a kardot)</i> Most, barátaim, adjátok kezetek!</p> <p>A KATONÁK Tessék!</p>
<p>N° 20 Récit et Scène</p> <p>JEAN Le rappel pour les nôtres ! Ouvrez vos rangs, je suis des vôtres !</p> <p>ARLETTE, <i>accourant</i> Au milieu des Français ! c'est lui ! lui que je vois ! Comment le retenir ? Ah ! <i>(Très émue et cherchant à se faire entendre de Jean)</i></p> <p>Hé, cavalier, viens dans les bois, L'amour y chante Et se lamente !</p>	<p>N° 20 Recitativo és Jelenet</p> <p>JEAN A mieink hívása! Nyissátok meg soraitok, veletek vagyok!</p> <p>ARLETTE, <i>odasietve</i> A franciák között! ez ő! látom őt!</p> <p>Hogyan tarthatnám vissza? Ah! <i>(Nagyon izgatottan megpróbálja hangjával megszólítani Jean-t)</i> Csak erre, ide, lovag, siess az erdőbe, A szerelem itt dalol S olykor panaszkodik!</p>

<p>Hé, cavalier, entends sa voix Quand il t'appelle, entends sa voix !</p> <p>JEAN, <i>qui s'est rapproché</i> Arlette, c'est Arlette au milieu des soldats ! (Aux soldats) Partez ! partez amis, je ne vous quitte pas.</p>	<p>Csak erre, ide, lovag, halld meg hangját, Mikor téged hív, halld meg hangját!</p> <p>JEAN, <i>ki közelebb jön</i> Arlette, ez Arlette, katonák gyűrűjében! (A katonáknak) Menjetek! menjetek, barátaim, nem hagylak el titeket.</p>
<p>N° 21 Duo ARLETTE, <i>à demi-voix</i> Fuyez, Tristan est sur vos pas !</p> <p>JEAN, <i>sans écouter</i> C'est Arlette qui chante au milieu des soldats !</p> <p>ARLETTE, <i>suppliante</i> Pour ceux que vous aimez... pour celle qui vous aime...</p> <p>JEAN C'est elle que je trouve ici !</p> <p>ARLETTE Fuyez ! C'est la mort, la mort même !</p> <p>JEAN La mort ! Je suis à sa merci ! C'est toi que tout ici menace, Et c'est pour toi qu'est le danger !</p> <p>ARLETTE Partez, partez, de grâce !</p> <p>JEAN, <i>résolument</i> Non, je reste à cette place, Je reste pour te protéger !</p> <p>ARLETTE Qu'importe la pauvre fille Sans patrie et sans famille ? Laissez la pauvre fille, De moi ne prenez pas souci.</p> <p>JEAN Ah ! pourquoi me parler ainsi ?</p> <p>ARLETTE De moi ne prenez pas souci.</p>	<p>N° 21 Duett ARLETTE, <i>fojtott hangon</i> Siessen, meneküljön, Tristan üldözi Önt!</p> <p>JEAN, <i>nem hallgatva őt</i> Ez Arlette, ki a katonák gyűrűjében énekel!</p> <p>ARLETTE, <i>esdekelve</i> Azokért, kiket Ön szeret... azokért, kik Önt szeretik...</p> <p>JEAN Hát őt találom itt!</p> <p>ARLETTE Meneküljön! A halál, maga a halál várja!</p> <p>JEAN A halál? Csak az ő kegyelmében bízom! Te vagy az, kit itt fenyegetés ér, Te vagy, kit veszély fenyeget!</p> <p>ARLETTE Távozzon, távozzon, kérem!</p> <p>JEAN, <i>elszántan</i> Nem, itt maradok e helyen, Hogy megvédjelek téged!</p> <p>ARLETTE Ugyan kit érdekel a szegény leány, Kinek se hazája, se családja sincs? Hagyja e szegény leányt, Ne is törődjön velem!</p> <p>JEAN Ah! miért beszélsz így velem!</p> <p>ARLETTE Ne is törődjön velem!</p>

JEAN

De toi ? Toi que j'ai méprisée,
Toi, dont je hais les amours !
Eh bien, dans mon âme brisée
C'est toi que je trouve toujours !

ARLETTE

Que dit-il ?

JEAN

Je t'aime, je t'aime !
À tes genoux, avec effroi,
Je tombe, honteux de moi-même !
Mais ivre, ivre de toi !

ARLETTE, *très émue*

Eh bien, qui vous retient encore ?
(*presque pleurant*)
Si je suis la fille sans foi,
Que l'on méprise et qu'on adore,
Fuyons ! Emmenez-moi !

Ensemble

JEAN, *avec passion*

À l'amour je me livre,
Il est plus fort que moi ;
Quand je ne devrais vivre
Qu'un jour, il est à toi !

ARLETTE, *avec élan*

À l'amour qui m'enivre
Je cède avec effroi,
Et si je ne dois vivre
Qu'un jour, il est à toi !

JEAN ET ARLETTE

À l'amour, etc.

ARLETTE

Que m'importe la vie
Si je ne vis pour l'aimer ?
C'est la mort que j'envie,
Si je meurs pour le sauver !

JEAN

Pour l'aimer je puis tout braver !

JEAN

Veled? Veled, kit megvetettem,
Veled, kinek gyűlöltem szerelmét?
És mégis, összetört lelkemben
Egyedül téged talállak, örökre!

ARLETTE

Mit mond?

JEAN

Szeretlek, szeretlek!
Lábaid elé, bár félelemmel,
Borulok, szégyellve önmagam
De ittasan, igen, ittasan tőled!

ARLETTE, *nagyon megindultan*

De hát akkor mi tartja még vissza Önt?
(*szinte sírva*)
Ha én vagyok a hűtlen leány,
Kit egyszerre megvetnek és imádnak,
Meneküljön, vigyen magával!

Együtt

JEAN, *szenvédéllyel*

Átadom magam a szerelemnek,
Hiszen erősebb nálam;
Amikor nem lenne szabad úgy élnem
Egy napot sem, hogy az nem a tied!

ARLETTE, *lendületesen*

Az engem megrészegető szerelemnek
Rettegve adom át magam,
Amikor élhetek úgy
Egy napot sem, hogy az nem a tiéd!

JEAN és ARLETTE

Átadom magam a szerelemnek, stb.
Az engem megrészegető szerelemnek, stb.

ARLETTE

Ugyan mit ér számomra az élet,
Ha nem szerethetek?
A halált vágyom csak,
Ha halálom által megmenthetem őt!

JEAN

Szerelméért mindennel szembeszállok!

<p>Reprise de l'ensemble JEAN À l'amour je me livre, etc.</p> <p>ARLETTE À l'amour qui m'enivre, etc.</p>	<p>Az együttes ismétlése JEAN Átadom magam a szerelemnek, stb</p> <p>ARLETTE Az engem megrészesítő szerelemnek, stb.</p>
<p>N° 21 bis Récitatif SIMONE, <i>voyant des soldats qui gardent tous les chemins</i> Il est perdu !</p> <p>MALICORNE, <i>raillant</i> Le Roi vous attendait (<i>avec intention</i>) mon gendre !</p> <p>(<i>Le Comte de Charolais paraît.</i>)</p> <p>ARLETTE, <i>courant à lui</i> Monsieur de Charolais ! c'est lui qui vous a sauvé !</p> <p>CHAROLAIS Jean de Montmorency ! (<i>À part</i>) j'en étais sûr.</p> <p>À mon désir daignant se rendre Le Roi pardonne tout.</p> <p>MALICORNE, <i>à part</i> Parce qu'il le croit pris !</p> <p>CHAROLAIS Vous restez à ma cour ?</p> <p>JEAN Non, je vais à Paris.</p> <p>SIMONE Il se perd lui-même.</p> <p>ARLETTE, <i>allant à Jean</i> Vous ne me reverrez jamais Et voici mon adieu suprême. (<i>Très simplement</i>) On vous avait menti. C'est vous seul que j'aimais. Je suis toujours la fille au cœur sauvage, Qui se cachait dans les buissons de houx Pour mieux vous voir ramasser au passage</p>	<p>N° 21 bis Recitativo SIMONE, <i>látva a katonákat, kik az utat őrzik</i> Elveszett!</p> <p>MALICORNE, <i>gúnyosan</i> A Király várja Önt, (<i>jelentőségteljesen</i>) kedves vő uram!</p> <p>(<i>Charolais gróf jelenik meg.</i>)</p> <p>ARLETTE, <i>hozzásietve</i> Charolais nagyúr! ő volt, ki megmentette Önt!</p> <p>CHAROLAIS Jean de Montmorency! (<i>félre</i>) biztos voltam benne. Kérésemre méltóztatik majd Önnek a Király mindent megbocsátani!</p> <p>MALICORNE, <i>félre</i> Mert foglyának hiszi!</p> <p>CHAROLAIS Udvaromban marad hát?</p> <p>JEAN Nem, Párizsba megyek.</p> <p>SIMONE Elveszejt magát.</p> <p>ARLETTE, <i>Jean-hoz menve</i> Ön nem lát engem soha többé, Íme, végleges búcsúzásom. (<i>Nagyon egyszerűen</i>) Hazudtak rólam Önnek. Egyedül Ön volt, kit valaha szerettem. Most is az a vadóc kislány vagyok, Aki elrejtőzött a magyalbokrok között, Hogy jobban lássa Önt, amint jártában felszedi</p>

<p>Les fleurs, les pauvres fleurs qu'elle égarait pour vous.</p> <p>JEAN Arlette ! jamais joie aussi douce, aussi pure N'avait marqué pour moi les jours heureux, Comme au temps où j'allais cherchant à l'aventure La trace de tes pas par les chemins ombreux ! Si nous y revenions, tous les deux ?</p> <p>ARLETTE, <i>éperdue de joie</i> Tous les deux !</p> <p>JEAN ET ARLETTE Ah ! tous les deux !</p>	<p>A virágokat; azokat a szegény virágokat, kik Önért hervadtak el.</p> <p>JEAN Arlette! soha olyan édes és tiszta öröm Nem ragyogta be boldog napjaim, Mint amikor kalandozva jártam be, Lépteid nyomán az árnyas ösvényeket! Ha visszatérnénk oda, mindketten?</p> <p>ARLETTE, <i>túláradó örömmel</i> Mindketten!</p> <p>JEAN és ARLETTE Ah! mindketten!</p>
<p>N° 22 Ensemble Final MALICORNE Il a raison, l'air des champs lui vaut mieux !</p> <p>JEAN À son destin encor fidèle, Jean de Nivelles, s'en va toujours quand on l'appelle.</p> <p>ARLETTE Mandragore charmée, Ah ! si je suis aimée C'est qu'il est un Dieu plus puissant que toi, Tout lui cède, c'est l'amour même.</p> <p>TOUS Mandragore charmée, Il faut pour être aimée Le secours d'un dieu plus puissant que toi. L'amour même.</p>	<p>N° 22 Végső együttes MALICORNE Igaza van, a vidéki levegő jobb neki!</p> <p>JEAN Hűségem marad sorsához Jean de Nivelles: ki mindig elmegy, amikor hívják!</p> <p>ARLETTE Csodás Mandragóra, Ah! ha szeretve vagyok, Ez egy nálad hatalmasabb istenség műve, Kinek minden hódol: a szerelem.</p> <p>MIND Csodás Mandragóra, Ahhoz, hogy szeretve lehessünk, Egy nálad hatalmasabb istenség segítsége kell: A szerelemé.</p> <p style="text-align: right;">© Vashegyi György nyersfordítása</p>